

Pierwszy numer 30 Mk., ^{zaliczka na} następne po 16 Mk. Prenumerata roczna 200 Mk. ³⁵⁰
 Ogłoszenia drobne za wiersz, lub jego miejsce 2 mk. za szpalte 150 mk., za stronę 300 mk. ⁵⁰⁰

DZIENNIK

URZĘDOWY

WOJEWÓDZKI BIAŁOSTOCKIEGO.

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, powiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy, ect. władz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych władz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

Wykaz treści na końcu dziennika.

Od redakcji:

W myśl art. 42 Rozp. Wyk. Rady Ministrów do Ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. Rz. P. P. № 90 poz. 490) przystąpił Urząd Wojewódzki do wydawnictwa Dziennika Urzędowego, który wychodzić będzie co miesiąc.

Dziennik Urzędowy Wojewódzki zawierać będzie urzędowe publikacje następujące:

Przegląd ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dz. Ust. Rz. P., w Monitorze Polskim, w Dz. Urzędowym Minist. Spr. Wewn., które w ostatnim numerze Dz. Woj. nie były zamieszczone.

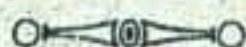
Rozporządzenia, okólniki, instrukcje i t. p. Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim.

Rozporządzenia i okólniki Wojewody, wydane na mocy art. 6 Rozp. Wyk. Rady Ministrów.

Wiadomości o nominacjach, przeniesieniach i o ruchu służbowym w Województwie.

Obwieszczenia i komunikaty urzędowe.

Poza urzędowymi obwieszczeniami umieszczać będzie Dziennik Wojewódzki ogłoszenia innych urzędów, instytucji społecznych i użyteczności publicznej, a z pośród ogłoszeń osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku tych osób do władz i instytucji wyżej wymienionych.

Sierpniową ustawą Sejmową (L. 395 z r. 1919) podzielono obszar b. Królestwa Kongresowego, aż do czasu wejścia ustawy o ustroju administracyjnym Rzeczypospolitej, na 5 województw: Warszawskie, Łódzkie, Kieleckie, Lubelskie i Białostockie, a nadto stolicę Warszawa stanowi oddzielną jednostkę administracyjną.

Województwo Warszawskie liczy 2, 515.226 mieszkańców i obejmuje 23 powiatów: Błonie, Ciechanów, Gostynin, Grójec, Kutno, Lipno, Łowicz, Maków, Mińsk Maz., Nieszawa, Płock, Płońsk, Pzasnysz, Pułtusk, Radzymin, Rawa, Rypin, Sierpc, Skierniewice, Sochaczew, Warszawa, i Włocławek.

Województwo Łódzkie liczy 2,436,719 mieszkańców i obejmuje 13 powiatów: Brzeziny, Kallsz, Koło, Konin, Łask, Łódź, Łęczyca, Piotrków, Radomsk, Sieradz, Słupca, Turek, i Wieluń.

Województwo Kieleckie liczy 2,623,148 mieszkańców i obejmuje 16 powiatów: Będzin, Częstochowa, Iłża, Jędrzejów, Kielce, Kozienice, Końskie, Miechów, Olkusz, Opoczno, Opatów, Pińczów, Radom, Sandomierz, Stopnica i Włoszczowa.

Województwo Lubelskie liczy 2,406,932 mieszkańców i obejmuje 19 powiatów: Biłgoraj, Biała, Chełm, Garwolin, Hrubieszów, Janów, Krasnystaw, Konstantynów, Lublin, Lubartów, Łuków, Puławy, Radzyń, Siedlce, Sokół, Tomaszów, Węgrów, Włodawa i Zamość.

Województwo Białostockie liczy 1,362,884 mieszkańców i obejmuje 12 powiatów: Augustów, Białystok, Bielsk, Kolno, Łomża, Ostrów, Ostrołęka, Sejny, Suwałki, Sokółka, Szczuczyn, i Wysoko-Mazowieckie.

Na czele Województwa stoi Wojewoda mianowany przez Naczelnika Państwa. Wojewoda jest przedstawicielem rządu centralnego, sprawującym z jego ramienia władzę państwową i jest odpowiedzialnym wobec niego za zarząd Województwa.

Zarząd ten sprawuje Wojewoda przy pomocy urzędników, mianowanych dla poszczególnych działów administracji, a to do VII kategorii płac włącznie przez właściwych ministrów, poniżej VII kategorii przez siebie.

Wojewoda jest odpowiedzialnym wykonawcą zleceń poszczególnych ministerstw, wierzchnikiem władz

i urzędów, które mu podlegają, tudzież służbowym przełożonym urzędników tychże władz i urzędów.

Do zakresu działania wojewody należą wszelkie sprawy administracji państwowej, z wyjątkiem spraw przekazanych administracji wojskowej, sądowej, skarbowej, szkolnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej, tudzież urzędów ziemskich.

Szczegółowo określa zakres działania wojewody rozporządzenie wykonawcze Rady Ministrów z 13 listopada 1919 L. 490 № 90 Dz. Ustaw. Wojewoda może na mocy ustaw i rozporządzeń ministerjalnych wydawać w swoim zakresie działania rozporządzenia z sankcją karną do wysokości, przewidzianej w odnośnej ustawie względnie rozporządzeniu ministerjalnem, muszą być one jednak ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim, a nadto podane do publicznej wiadomości w sposób w miejscu używany. Rozporządzenie Wojewody winno przytoczyć odnośną ustawę, lub rozporządzenie ministerjalne i określić termin, od którego się zaczyna jego moc obowiązująca. Może nadto Wojewoda wydawać zarządzenia, a to w wykonaniu przepisów ustaw, rozporządzeń, rozstrzygnięć i t. p., a dla zabezpieczenia ich wykonalności może w takich zarządzeniach przewidzieć środki przymusowe, dopuszczalne w ustawach i rozporządzeniach, na podstawie których wydał zarządzenie.

Ponieważ do Wojewody należy zabezpieczenie spokoju i bezpieczeństwa publicznego w województwie, przeto decyduje on o użyciu oddziałów policji jednego powiatu w granicach drugiego i o przesunięciu rezerw, a w wyjątkowych wypadkach może zażądać pomocy wojska, po myśli dekretu z 2 lutego 1919 L. 80 Dz. Pr. P. № 1 i rozporządzenia rady Ministrów z 18 kwietnia 1919 L. 276 № 35 Dz. Pr. P.

Do Wojewody należy nadzór nad prasą, widowiskami, sprawami paszportowymi, sprawami obcych poddanych, ruchem ludności, nad zgromadzeniami, stowarzyszeniami i związkami włącznie z rejestracją.

Artykuł 18 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z 13/11 1919 L. 490 № 90 Dz. Ustaw przewiduje, że oprócz spraw w tem rozporządzeniu wymienionych, należeć będą do kompetencji Wojewody wszystkie te sprawy, które zostaną przekazane Wojewodom przez poszczególnych Ministrów.

W razie niemożności pełnienia przez Wojewodę obowiązków służbowych zastępuje go z pełnią praw i obowiązków wyznaczony przez niego zastępca z pośród Naczelników Departamentów, będących na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Województwo Białostockie.

Podlasie historyczne, które częściowo weszło w skład Województwa Białostockiego, — w średnich wiekach było krajem spornym pomiędzy Litwą i Mazowszem.

Kazimierz Jagiellończyk wydał wojnę nieprzyjacielnym książętom Mazowieckim o Podlasie i chciał je przyłączyć do Litwy, dopiero jednak Zygmunt I Stary organizując Wielkie Księstwo Litewskie, przyłączył doń Województwo Podlaskie, które potem Sejm Lubelski w roku 1569 Koronie Polskiej powrócił.

Województwo Podlaskie graniczyło na północy z Województwem Trockiem i Prusami. Wschodnia granica między Podlasiem, a Woj. Trockiem zaczynała się od

Augustowa i biegła z korytem rzeki Nieszy do rzeki Biebrzy, a od Biebrzy z korytem rzeki Brzozowej do wsi Brzozowej-korony; a stąd do miasteczka Wasilkowa i Białegostoku, tak, że Wasilków leżał w Woj. Trockiem a Białystok na Podlasiu. Od rzeki Supraśli pod Wasilkowem biegła granica sucha do wsi Gródka nad Narwią, potem brzegiem zachodnim puszczy Białowieżskiej, która do Województwa Brzesko-litewskiego należała. Sucha ta granica dochodziła rzeki Nurca, a dalej aż do Niemlirowa nad Bug i od Bugu na południe aż po Parczów.

W roku 1578 Pawłowski w „Źródłach dziejowych” wymienia w Województwie Podlaskiem następujące miasta: Bielsk, Narew, Knyszyn, Augustów, Kleszczele, Suraz, Tykocin, Goniądz, Rajgród, Drohiczyń, Mokobody, Węgrów, Mordy, Sokółów, Międzyziesie, Ciechanowiec, Siemiatycze, Wys. Litewskie, Mielnik i Łosice.

W roku 1655 Bogusław Radziwiłł z nadania Gustawa Karola Szwedzkiego miał posłać Podlasie dziedzictwem, ale dumne jego plany skończyły się klęską pod Prostkami, a w roku 1657 hetman Gosiewski i Paweł Sapieha odbili Szwedom Tykocin. Ten to Tykocin wraz z Białymstokiem otrzymał później w roku 1660 Stefan Czarniecki za zasługi.

Po trzecim rozbiore Rzeczypospolitej w r. 1795 przeważna część Podlasia przeszła pod panowanie pruskie i weszła, wraz z częścią Żmudzi, do województwa Trockiego i Mazowsza, w skład departamentu Białostockiego. Departament ten miał w przybliżeniu 550 mil kwadratowych i dzielił się na 11 powiatów: Marjampol, Kalwarja, Wigry, Dąbrowa, Białystok, Bielsk, Drohiczyń, Suraz, Goniądz i Łomża. Stolicą był Białystok.

Po pogromie Prus przez Napoleona I i po pokoju w Tylży, utworzono w r. 1807 Księstwo Warszawskie, do którego następnie w r. 1809 została wcielona również i ta część Podlasia, która po rozbiore dostała się pod panowanie Austrii. Z części tej utworzono nowy departament Siedlecki, z departamentu zaś Białostockiego, przedtem jeszcze, w części utworzono departament Łomżyński ze stolicą w Łomży w części zaś obwód białostocki z miastem stołecznem Białymstokiem.

Po utworzeniu na kongresie Wiedeńskim 1815 r. Królestwa Kongresowego, powstało Województwo Podlaskie; w skład tego weszła jednak tylko część Podlasia na lewym brzegu Bugu leżąca, a obok niej włączono znaczne przestrzenie Mazowsza, Województwa Lubelskiego i Brzeskiego.

Wskutek rozbiorów Polski, granice Podlasia uległy więc zupełnej zmianie, a Podlasie pierwotne, to historyczne, znalazło się ostatecznie aż w czterech byłych guberniach carskiej Rosji. Najmniejsza jego część leżała w gub. Suwalskiej. (Rajgród i Augustów), nieco większa w Łomżyńskiej (cały powiat Mazowiecki!) znacznie większa część w gub. Siedleckiej (Węgrów, Sokółów, Międzyrzec), a największa w gub. Grodzieńskiej (Goniądz, Knyszyn, Białystok, Bielsk, Siemiatycze, Mielnik i Drohiczyń).

Wojna wszechświatowa, dając możność wskrzeszenia niepodległej, zjednoczonej Polski, pozwoliła powołać dawne nazwy i cały ustrój jej co do podziału na województwa. Jakoż w roku 1919, Sejm ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej, ustawą z dnia 2 sierpnia (Dz. ust. № 65 poz. 395) powołał do istnienia między innemi i Województwo Białostockie. W skład jednak tego ostatniego weszła część tylko historycznego Podlasia, a mianowicie Starostwa: Augustów, Bielsk, Białystok i So-

kółka. Większą zaś część Województwa Białostockiego utworzono z b. Kongresówki, jak Starostwa: Łomża, Kolno, Ostrów, Ostrołęka, Wys. Mazowieckie i Szczuczyn, a z części gub. Suwalskiej pozostałe 2 Starostwa: Suwalskie i Sejneńskie.

I.

Przepisy Organizacyjne.

1.

Podział Czynności w Urzędzie Wojewódzkim Białostockim.

L. 1426/2/pr. I

A. Z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

I. Departament Prezydjalny,

oznaczony literami „P R“

Oddział I.

Organizacyjno-inspekcyjno-dyscyplinarny.

1. Opracowywanie wniosków i rozporządzeń Wojewody, dotyczących organizacji Urzędu Wojewódzkiego, oraz podziału czynności.

2. Czuwanie nad porządkiem i jednolitością w urzędowaniu w Urzędzie Wojewódzkim i wykonywaniem istniejących przepisów i rozporządzeń w tym względzie.

3. Opracowywanie periodycznych sprawozdań z działalności Urzędu Wojewódzkiego w porozumieniu z poszczególnymi Departamentami.

4. Sprawy organizacji, nadzoru i kontroli Starostw w porozumieniu z Departamentem Administracyjnym, — oraz Władz Samorządowych, tych ostatnich w porozumieniu z Dep. Samorządowym.

5. Zestawianie na zasadzie sprawozdań Starostw kwartalnych sprawozdań.

6. Sprawy tworzenia nowych podległych Urzędów, zmiany ich siedziby, oraz ich granic terytorjalnych.

7. Bezpośredni nadzór nad stosunkami Urzędów podległych Województwu do organów podległych innym Władzom. —

8. Sprawy wyborów sejmowych.

9. Interpelacje sejmowe i inne w porozumieniu z właściwymi Departamentami.

10. W ramach istniejących ustaw i rozporządzeń współdziałanie przy tworzeniu, pochodzących z wyboru, organów doradczych Władz i Instytucji rządowych i samorządowych, np. (Okręgowa Rada Odbudowy etc.)

11. Sprawy dyscyplinarne urzędników.

12. Legalizacja podpisów kierowników urzędów podległych Województwu.

13. Zapomogi. (wogóle)

14. Redakcja Dziennika Urzędowego.

15. Biblioteka i prenumerata czasopism.

Oddział II.

Sprawy personalne urzędników Województwa i Starostw.

1. Sprawy kandydatów na posady, rejestracja kandydatów, zbieranie informacji i referencji, wnioski kwalifikacyjne.

2. Sprawy związane z przyjęciem urzędników do służby w Województwie, lub urzędach podległych, nominacje.

3. Stabilizowanie urzędników i sprawy przysięgi służbowej.

4. Awansowanie urzędników i podwyżki płacy, ustalanie dodatków drożyzniowych.

5. Przeniesienia służbowe urzędników.

6. Urlopy, choroby urzędników, zastępstwa.

7. Dymisje urzędników.

8. Wykazy stanu osobistego, rodzinnego i stanu służby urzędników

9. Sprawy wsparć, zapomóg i remuneracji urzędników w porozumieniu z odpowiednimi Departamentami.

10. Sprawy dotyczące służby wojskowej, odroczeń i reklamacji z wojska.

11. Różne sprawy osobiste urzędników, jako to pozwolenia na zajęcia dodatkowe, zaświadczenia, legalizacje, sprawy ulg dla urzędników i t. p.

12. Sprawy emerytalne, wsparcia pośmiertne.

13. Ewidencja urzędników.

14. Wykazy osobowe urzędników.

15. Wykazy osób zdyskwalifikowanych dla służby państwowej.

16. Archiwum personalne.

17. Opracowanie etatu osobowego Województwa i urzędników podległych.

18. Dyżury służbowe.

Oddział III.

Bezpieczeństwo Publiczne i Policja.

a) Bezpieczeństwo Publiczne.

1. Czuwanie nad ogólnym stanem bezpieczeństwa w Województwie, opracowywanie sprawozdań sytuacyjnych, badanie przyczyn takiego lub innego stanu bezpieczeństwa.

2. Projektowanie środków zaradczych w formie:

a) Wniosków do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

b) Rozporządzeń wydawanych na zasadzie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

c) Użycie oddziałów policji z jednego powiatu w granicach drugiego, oraz nadzwyczajnego ich wzmacniania.

d) Żądanie pomocy wojska.

3. Rozpatrywanie spraw związanych z temi rozporządzeniami, prowadzenie listy internowanych; rekursy od zarządzeń wydawanych na zasadzie ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. Dz. U. P. Nr. 61 poz. 364.

4. Sprawy ruchów antypaństwowych i sprawy strejków; badanie ich przyczyn i projektowanie środków zapobiegawczych; sprawy rozruchów i zakłuceń porządku publicznego.

5. Sprawy zjazdów, wleczów, zebrań.

6. Sprawy ruchu granicznego:

a) Kontrola nad osobami przyjeżdżającymi i wyjeżdżającymi z kraju.

b) Nadzór organów kontrolnych.

7. Sprawy cudzoziemców i ich ewidencji, zezwolenia na prawo zamieszkania.

8. Sprawy emigracji, reemigracji i repatriacji.

9. Rekursy w sprawach paszportów zagranicznych i przepustek granicznych.

10. Sprawy przestępstw w Województwie (bandytyzm, żebractwo, włóczęgostwo).

11. Sprawy związane z sądami doraźnymi.

12. Wydawanie koncesji na biura pośrednictwa pracy.

13. Różne sprawy dotyczące porządku publicznego, jako to sprawy:

odpoczynku świątecznego,

wzięć i aresztów gminnych i t. p.

b) Policja.

1. Inicjatywa i przedstawianie wniosków co do działalności policji w sprawach zasadniczych.

2. Sprawy dotyczące działalności policji i nadzór nad tejże działalnością.

3. Sprawy wynikające ze stosunków policji do organów komunalnych, oraz do innych władz państwowych.

4. Sprawy wynikające ze stosunków policji do wojska i żandarmerji.

5. Sprawy policji kolejowej, rzecznej i obywatelskiej i t. p.

6. Sprawy straży ogniowej.

7. Sprawy związane z przepisami o posiadaniu broni.

8. Sprawy zażaleń, przedstawień i t. p. na decyzje i zarządzenia Władz pierwszej Instancji w sprawach dotyczących działalności policji.

Oddział IV.

Stowarzyszenia i prasa.

a) Stowarzyszenia.

1. Funkcje odwoławcze od decyzji Starostw w sprawach stowarzyszeń.

2. Legalizacja i rejestracja stowarzyszeń, których teren działalności mieści się w obrębie Województwa.

3. Ewidencja ruchu stowarzyszeniowego.

4. Wnioski w sprawie uzupełnień, względnie zmiany istniejących przepisów o stowarzyszeniach.

5. Sprawy wykroczeń przeciwko obowiązującym przepisom o stowarzyszeniach.

b) Prasa.

1. Sprawy nadzoru nad prasą.

2. Sprawdzanie ważniejszych wiadomości ujawnionych w prasie i prostowanie mylnych wiadomości o działalności władz.

3. Wdrażanie akcji sądowej w razie nadużyć wolności słowa i druku.

4. Rozsyłanie do poszczególnych urzędów podległych Województwu wycinków z prasy, dotyczących tego urzędu [zwłaszcza skarg i zarzutów].

5. Rozstrzyganie rekursów od orzeczeń I Instancji w sprawach prasowych, zakładów drukarskich i składów druków.

6. Ewidencja czasopism i publikacji.

7. Rejestracja druków bibliograficznych.

8. Komunikaty prasowe i kontakt z prasą.

9. Sprawy kinematografów, teatrów i zakładów widowiskowych jak np.

a) sprawy koncesji,

b) sprawy kontroli filmów i nadzoru nad widowiskami przy współdziałaniu Oddziału III Dep. Prez. ect.

Sprawy pod 2, 3, 4 i 6 będą załatwiane w porozumieniu z Oddziałem I Departamentu Prezydyjnego.

Kancelarja Departamentu nosi nazwę Oddział Kancelaryjny I.

II. Departement Administracyjny.

Oznaczony literami „A D”

Oddział I.

Sprawy budżetowo-gospodarcze.

1. Układanie preliminarzy budżetowych Urzędu Wojewódzkiego i Starostw.

2. Wnioski do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wyjednanie kredytów dodatkowych nie objętych zatwierdzonym budżetem Województwa i Starostw.

3. Kontrola nad wykonywaniem budżetów Urzędu Wojewódzkiego i Starostw.

4. Wypłaty poborów urzędników i funkcjonariuszy jako to:

a) Płace miesięczne.

b) Koszta przesiedlenia w granicach Województwa.

c) Koszta podróży służbowych, sprawdzanie asygnowanie rachunków, a to wedle następującej zasady: w granicach Starostw-Starosta, w granicach Województwa-Wojewoda, dalej Ministerstwo.

d) Zaliczki, zapomogi, renumeracje urzędników Województwa i Starostw poniżej dwumiesięcznej płacy w danym okresie budżetowym.

5. Pretensje pieniężne osób i instytucji do władz rządowych (dochodzenia i przedstawianie wniosków do Ministerstwa.)

6. Asygnowanie należności za dostarczone przedmioty i wykonane roboty w Urzędzie Wojewódzkim.

7. Zaopatrywanie Urzędu Wojewódzkiego w ruchomości (materiały piśmienne, druki, meble, opał, światło ect.)

8. Zarząd i nadzór nad biurami Urzędu Wojewódzkiego, remont i konserwacja biur Urzędu Wojewódzkiego.

9. Sprawy zarządu gmachów państwowych przekazanych na użytek władz etatu Min. Spr. Wew.

10. Sprawy taboru i inwentarza Urzędu Wojewódzkiego i urzędów podległych (ewidencja i nadzór).

11. Zatwierdzanie umów o najem, lub dzierżawę budynków na pomieszczenie Województwa i Starostw, oraz zezwalanie na instalacje i zakup mebli w Starostwach, -a to w ramach istniejących przepisów.

12. Wszelkie inne sprawy finansowo-gospodarcze Urzędu Wojewódzkiego i podległych urzędów.

13. Nadzór i kontrola woźnych, stróżów i gońców w Urzędzie Wojewódzkim.

14. Nadzór nad parkiem i ogrodem pałacowym.

15. Księgowość Województwa i Starostw. llisty płac, asygnaty, kasa podręczna.

Oddział II.

Ogólny.

1. Przeprowadzanie w praktyce w porozumieniu z Departamentem Prezydjalnym postanowień, zawartych w ustawach i rozporządzeniach organizacyjnych dotyczących sędziów Starostw; nadzór nad przestrzeganiem tych postanowień i udzielanie wyjaśnień.

2. Sprawy różne, nie należące do kompetencji innych Oddziałów jako to:

- a) sprawy rekwizycji;
- b) sprawy drzewne;
- d) sprawy ogłaszania różnych okólników i rozporządzeń ect. ect.

Oddział III.

Sprawy administracyjno-karne.

1. Załatwianie rekursów, skarg i zażaleń od orzeczeń Starostw we wszystkich sprawach administracyjno-karnych.

2. Przedkładanie Ministerstwu odwołań, wniesionych w terminie od orzeczeń Wojewody.

3. Wydawanie na podstawie rozporządzeń Ministerstw instrukcji Starostom w kwestiach wynikających z powyższego zakresu działania.

Oddział IV.

Administracja stosunków osobistych i sprawy kosztów leczenia.

- 1. Sprawy przynależności państwowej i gminnej.
- 2. Sprawy ksiąg ludności i rejestracja obywateli.
- 3. Sprawy aktów stanu cywilnego i sprawy metrykalne.
- 4. Sprawy adopcji.
- 5. Sprawy obywatelstwa.
- 6. Sprawy zmiany nazwisk.
- 7. Sprawy kosztów leczenia.

Oddział V.

Sprawy wojskowe.

1. Sprawy ewidencji ludności w związku z poborem wojskowym.

2. Sprawy poborów w obrębie Województwa:

- a) ogłaszanie rozporządzeń o zarządzeniu poboru wojskowego w Województwie;
- b) przeprowadzanie czynności przygotowawczych z poborem związanych;
- c) czuwanie nad sprawnym przeprowadzaniem samego poboru;
- d) przedkładanie sprawozdań Min. Spr. Wewn. o wyniku poborów.

3. Udział w komisjach odwoławczych reklamacyjnych II Instancji przy D. O. G.

4. Sprawy świadczeń wojennych osobistych i rzeczowych.

5. Sprawy poboru i ewidencji koni.

6. Sprawy kwater oraz podwód dla wojska.

7. Współdziałanie z władzami wojskowymi w sprawach dotyczących przygotowania i przeprowadzenia mobilizacji.

8. Udział w Okręgowej Komisji Rekwizycyjnej w

sprawach świadczeń wojennych.

9. Likwidowanie nieporozumień między władzami cywilnymi a wojskowymi.

Wydawanie zarządzeń na skutek zażaleń w sprawach wojskowych.

Oddział VI.

Dla spraw wyznaniowych.

Oddział VII.

Dla spraw sztuki i kultury.

Oddział VI i VII

są na etacie odpowiednich Ministerstw.

Kancelarja Departamentu Administracyjnego nosi nazwę Oddział Kancelaryjny II.

III. Departament Samorządowy.

Oznaczony literami „S. M.”

Oddział I.

Samorząd Powiatowy.

1. Nadzór nad samorządem powiatów, oraz Związków Specjalnych a to:

co do powstania:

- a) nadzór nad legalnością wyborów do Sejmików i Wydziałów powiatowych;
- b) zarządzanie unieważnienia ich w toku Instancji;
- c) rozstrzyganie w ostatniej Instancji skarg na orzeczenia Starostw w tym względzie;
- d) ewidencja członków Sejmików i Wydziałów powiatowych;
- e) przedkładanie sprawozdań Min. Spr. Wew. o wynikach wyborów do Sejmików i Wydziałów powiatowych;
- f) wnioski do Min. Spr. Wew. o zatwierdzenie statutów Związków Specjalnych;

co do działalności:

- g) czuwanie nad regularnym zwoływaniem Sejmików i Wydziałów powiatowych, oraz nadysyłaniem odpisów protokołów posiedzeń;
- h) badanie strony formalnej protokołów posiedzeń Sejmików powiatowych i na ich podstawie prawomocności zebrań, oraz legalności ich uchwał;
- i) zatwierdzanie uchwał Sejmików powiatowych, objętych p. 1. art. 47 Ord. Pow., oraz stawianie wniosków do Min. Spr. Wew. o zatwierdzanie uchwał tychże Sejmików objętych p. 2—6 art. 47 Ord. Pow.;
- j) ogłaszanie z urzędu za nieważne uchwał nielegalnych;
- k) prowadzenie wykazów i statystyki, oraz przedkładanie Min. Spr. Wew. półrocznych wykazów:

1. składu osobowego Sejmików i Wydziałów,

2. uchwał Sejmików,

3. posiedzeń Sejmików;

l) rozstrzyganie w I Instancji skarg na uchwały i zarządzenia organów powiatowych Związków Komunalnych;

- m) stawianie do Min. Spr. Wew. wniosków o wydanie zarządzenia celem wykonania obowiązku zaniechanego przez powiatowy związek komunalny [art. 49, Ord. Pow.];

co do rozwiązania:

- n) stawianie wniosków do Min. Spr. Wew. o rozwiązanie Sejmiku lub Wydziału powiatowego i Komitetów Związków specjalnych.
2. Sprawy targów i jarmarków.
 3. Sprawy związane z działalnością Rady Wojewódzkiej w porozumieniu z Departamentem Prezydjalnym.

Oddział II.

Samorząd miejski.

1. Nadzór w I instancji nad samorządem miast wydzielonych, a w ostatniej nad samorządem miast nie wydzielonych.
2. Decyzje w pierwszej względnie ostatniej instancji w sprawach wyborów do Rad miejskich.
3. Badanie legalności uchwał Rad miejskich w miastach wydzielonych.
4. Rozstrzyganie w pierwszej względnie ostatniej instancji skarg na uchwały i zarządzenia organów samorządowych miast.
5. Rozwiązanie Rad miejskich i składanie z urzędu członków Magistratu w miastach nie wydzielonych, oraz przedkładanie z opinią do decyzji Min. Spr. Wew. tychże spraw odnośnie do miast wydzielonych.
6. Ewidencja członków Rad miejskich i Magistratów miast wydzielonych i niewydzielonych, oraz przedkładanie ich wykazów Min. Spr. Wew.

Oddział III.

Samorząd gminny.

1. Rozstrzyganie w ostatniej instancji rekursów przeciwko postanowieniom Wydziałów powiatowych, uchylających uchwały zebrań gminnych i gromadzkich.
2. Zezwalanie na pozbywanie nieruchomości, własność gmin lub gromad stanowiących, oraz na użycie funduszy gminnych, S. R. W.*)
3. Rozstrzyganie w ostatniej instancji rekursów osób ukaranych przez wójtów i sołtysów za mniej ważne przekroczenia policyjne.
4. Rozwiązywanie Rad gminnym i zarządzanie wyborów gminnych, S. R. W.
5. Decydowanie w ostatniej instancji w wypadkach zaskarżenia orzeczeń Starostów, wydanych w załatwieniu skarg na wybory do Rad gminnych.
6. Oddalanie z urzędów wójtów gmin, S. R. W.
7. Zatwierdzanie zarządzeń Starostów, zawieszających w urzędowaniu wójtów gmin.
8. Odbieranie raportów o nałożonych przez Starostów karach aresztu na wójtów gmin i rozstrzyganie skarg wójtów na te kary.
9. Rozstrzyganie w ostatniej instancji spraw dyscyplinarnych, wytoczonych wójtom i sołtysom przez Starostów lub Wydziały powiatowe.
10. Decydowanie o oddawaniu pod sąd urzędników gminnych za ważne wykroczenia i przestępstwa.

11. Rozstrzyganie w ostatniej instancji rekursów sołtysów i pisarzy gminnych, ukaranych dyscyplinarnie przez wójtów.

12. Rozstrzyganie w ostatniej instancji skarg i zażaleń wszelkich urzędów, zwierzchności, zebrań gminnych i gromadzkich, oraz osób prywatnych na urzędników gminnych za nielegalne postępowanie w sprawowaniu obowiązków urzędowych.

13. Decydowanie w sprawach zmiany granic gmin, S. R. W.

14. Rozstrzyganie w ostatniej instancji wszystkich spraw administracji gminnej tutaj nie wyliczonych, które przekraczają kompetencję organów powiatowych, a nie należą do zakresu działania Min. Spr. Wew.

Oddział IV.

Dla spraw finansowo-budżetowych, oraz dla Komunalnych Kas Oszczędności.

a. Sprawy finansowo-budżetowe:

1. Nadzór w ostatniej instancji nad gospodarką finansową gmin wiejskich, oraz miast nie wydzielonych ze związku powiatowego, w szczególności rozstrzyganie skarg z dziedziny pborów i budżetu.
2. Bezpośredni nadzór nad działalnością finansową powiatowych związków komunalnych, oraz miast wydzielonych z powiatów w szczególności:
 - a) opinjowanie budżetów komunalnych, S. R. W.;
 - b) opinjowanie projektów statutów podatkowych S. R. W.;
 - c) opinjowanie uchwał o zaciąganiu pożyczek komunalnych S. R. W.;
 - d) opinjowanie w sprawach ustanawiania monopolu komunalnych S. R. W.;
 - e) opinjowanie w sprawach nabywania i pozbywania przez związki samorządowe nieruchomości, oraz lokaty kapitałów S. R. W.;
 - f) rozstrzyganie w I-ej instancji rekursów podatkowych, S. R. W.;
3. Ingerencja w dziedzinie państwowej instytucji ubezpieczeń wzajemnych od ognia, o ile tą ingerencję przepisy przewidują.

b. Sprawy Komunalnych Kas Oszczędności:

4. Nadzór w ostatniej instancji nad kasami pożyczkowo-oszczędnościowymi gmin, oraz miast nie wydzielonych z powiatów (z wyjątkiem prawa uzupełniania statutów kas, zastrzeżonego Min. Spr. Wew.) a to:
 - a) zatwierdzanie sprawozdań rocznych kas pożyczkowo-oszczędnościowych;
 - b) rozstrzyganie w ostatniej instancji rekursów na orzeczenia Wydziałów powiatowych w sprawach kas;
 - c) wyjaśnianie przepisów statutów i rozporządzeń dotyczących tych zakładów;
 - d) wydawanie rozporządzeń w zakresie kompetencji Urzędu Wyjewódzkiego, oraz wprowadzanie w wykonanie odnośnych rozporządzeń Ministerstwa;
 - e) zarządzanie środków zaradczych w razie zażalenia wykroczeń Wydziałów powiatowych [względnie Zgromadzeń gminnych, Rad miejskich, lub Zarządów Kas], przeciwko przepi-

*) Skrót „S. R. W.” oznacza „po wysłuchaniu opinii Sekcji Rady Wojewódzkiej”.

som statutu i rozporządzeniom Ministerstwa;

f) przedkładanie Ministerstwu zestawień rachunkowych z obrotu kas całego Województwa, wraz z wnioskami S. R. W.;

g) przedkładanie Min. Spr. Wew. wniosków o pożądanych zmianach i uzupełnieniach statutow kas, ewentualnie o podjęcie inicjatywy ustawodawczej S. R. W.;

5. Nadzór w pierwszej instancji nad kasami pożyczkowo-oszczędnościowymi powiatowych związków komunalnych i miast wydzielonych z powiatów a to:

a) zatwierdzanie sprawozdań rocznych, oraz budżetów kas, uchwał zarządów względnie przedstawicielstw komunalnych o otwieraniu oddziałów i agentur kas oszczędności, przedkładanie Ministerstwu wniosków o likwidacji kas w razie niestosowania się zarządów do wskazówek, mających na celu sanację tych stosunków;

b) przestrzeganie ścisłego wykonywania przez zarządy kas obowiązujących praw, statutow i rozporządzeń Ministerstwa;

c) branie udziału w posiedzeniach zarządów kas przez delegowanych do tego urzędników;

d) dokonywanie przynajmniej raz na rok rewizji nagłej wszystkich kas oszczędności;

e) rozpatrywanie rachunkowych sprawozdań miesięcznych kas oszczędności;

f) zarządzanie środkami zaradczymi w razie zaważenia niewłaściwości w zarządzaniu, lub w razie niebezpieczeństwa grożącego gwarantującej jednostce komunalnej, albo wkładcom z powodu nieporządków w rachunkowości lub przez niepewne operacje;

g) zawieszanie w czynnościach zarządów kas, działających wbrew prawu i obowiązującym przepisom na szkodę tych zakładów, gwarantującej jednostki komunalnej lub wkładców;

h) zarządzanie z polecenia Ministerstwa likwidacji kas Oszczędności, względnie zatwierdzanie uchwał przedstawicielstw komunalnych o likwidacji;

i) bezpośrednie nadzorowanie czynności likwidacyjnych przez specjalnie do tego delegowanych urzędników;

j) rozstrzyganie w I-iej instancji zażaleń na nieprawidłowe czynności zarządów kas Oszczędności;

k) przedkładanie Ministerstwu do zatwierdzania uchwał przedstawicielstw komunalnych z wnioskami o założeniu i dotowaniu kas Oszczędności, jak również statutow i uchwalonych przez te przedstawicielstwa zmian i uzupełnień statutow (wnioski ujemne winny być uprzednio podane pod obrady S. R. W.);

l) przedkładanie Ministerstwu sprawozdań z działalności kas Oszczędności, znajdujących się w Województwie wraz z wnioskami S. R. W., dotyczącymi ogólnej gospodarki finansowej tych zakładów, ze szczególnem uwzględnieniem ich działalności kredytowej i oszczędnościowej;

m) występowanie do Ministerstwa z wnioskami w sprawie interpretacji statutu i praw obo-

wiązujących;

n) przedkładanie Ministerstwu wniosków S. R. W. w sprawie zmiany statutow i praw obowiązujących komunalne kasy Oszczędności na podstawie danych cyfrowych i rozumowych.

Oddział V.

Sprawy mieszkaniowe w drugiej instancji.

Kancelarja Departamentu Samorządowego nosi nazwę Oddział Kancelaryjny III,

B. Departamenty z etatu innych Ministerstw.

IV. Wojewódzki Urząd Zdrowia.

Znak „Z. P.” Oddział kancelaryjny IV.

V. Departament Aprowizacyjny.

Znak „A. P.” Oddział Kancelaryjny V.

VI. Departament Rolnictwa i Weterynarii.

Znak „R. W.” Oddział Kancelaryjny VI.

VII. Departament Przemysłowy.

Znak „P. H.” Oddział Kancelaryjny VII.

VIII. Departament Pracy i Opieki Społecznej.

Znak „P. O.” Oddział Kancelaryjny VIII,

IX. Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych.

Znak „R. P.” Oddział Kancelaryjny IX.

C. Z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

X. Kancelarja Główna.

obejmuje:

1. Biuro podawcze	} wspólne dla wszystkich Departamentów.
2. Ekspedyturę	
3. Archiwum główne,	
4. Oddziały Kancelaryjne I—IX przy poszczególnych Departamentach [jak wyżej].	

W myśl biurowej instrukcji z 24. XI, 1919 r. L. 10331/120 wydanej przez Min. Spr. Wew. dla Województwa, do kompetencji kancelarji Głównej należy:

1. Czuwanie nad jednolitem i sprawnem załatwianiem czynności kancelaryjnych w Biurze podawczem, w Oddziałach kancelaryjnych, Ekspedyturze i Ogólnej Składowicy aktów.

2. Przedstawianie wniosków, dotyczących uproszczenia i ulepszenia urządzeń kancelaryjnych, zmiany druków, pieczęci ect.

3. Przedstawianie wniosków, w sprawach nominacji, awansów, przydziału służbowego, zwalniania ze służby, udzielania urlopów i wogóle we wszystkich sprawach, dotyczących personelu kancelaryjnego.

4. Regulowanie służby kancelaryjnej, dyżurów urzędowych i służbowych; co do woźnych i gońców w porozumieniu z Intendantem.

5. Odbieranie z poczty korespondencji zwyczajnej, poleconej, oraz przesyłek pieniężnych, adresowanych do Urzędu Wojewódzkiego. — Pisma doręczone poza godzinami urzędowymi odbiera urzędnik dyżurny.

6. Rozdział i ewidencja rozdziału Dziennika Ustaw, Dziennika Urzędowego, Monitora i czasopism prenumerowanych przez Urząd.

7. Administracja Dziennika Wojewódzkiego.

8 Ewidencja okólników, wydawanych przez Urząd Wojewódzki.

Kierownicy Oddziałów kancelaryjnych mogą udzielać stronom interesowanym wyjaśnień:

- a) czy pismo weszło do Oddziału kancelaryjnego,
- b) pod jaką liczbą zapisane do dziennika,
- c) czy i kiedy załatwione,
- d) dokąd i kiedy wysłane.

Dalszych wyjaśnień może udzielić tylko kierownik Oddziału, lub odnośny referent.

Bezpośredni nadzór nad Kancelarią główną przysługuje Naczelnikowi Departamentu Prezydjalnego.

2.

Podział czynności kancelarii Starostw.

Okólnik № 197 Mln. Spr. Wewn. Nr. A. O. 1254/2 z 9/IV 1920. r.

Do

wszystkich Panów Wojewodów

Celem jednolitego urządzenia kancelarii Starostw okazało się koniecznym, aby kancelarie te we wszystkich Starostwach zostały jednakowo podzielone tak (co do ilości Oddziałów, jak co do rodzaju spraw zaciąganych do dzienników korespondencji poszczególnych Oddziałów, a to w sposób następujący:

Oddział Prezydjalny

Sprawy poufne i sprawy personalne urzędników i funkcjonariuszy Starostwa.

Oddział I.

Sprawy granic państwa, powiatu i gmin.
Sprawy gmin i miast.
Sprawy przemysłowe i handlowe i sprawy referenta przemysłowego.
Sprawy wyznaniowe.
Sprawy z dziedziny kultury i sztuki.
Sprawy obywatelstwa i przynależności.
Sprawy zmiany nazwiska.
Spis (konskrypcja) i księgi ludności; statystyka.
Szpitalnictwo i koszty leczenia tudzież sprawy ubogich.
Sprawy budżetowo-gospodarcze.

Oddział II.

Sprawy bezpieczeństwa publicznego, nadzór nad zgromadzeniami, policja obyczajowa, policja nad obcymi, nadzór nad prasą i widowiskami.
Paszporty podróży, meldunki.
Karty na broń, oraz handel bronią i amunicją.

Sprawy stowarzyszeń i związków.
Sprawy wojskowe, pobór, mobilizacja, świadczenia wojenne, kwaterunek, zasiłki wojskowo i t. p.
Podwody.

Oddział III.

Sprawy sanitarne powiatowego Urzędu zdrowia.
Sprawy gospodarki krajowej, tudzież referenta rolniczego i powiatowego lekarza weterynarii.
Polowanie, karty na prawo do polowania.
Sprawy ochrony lasów, współdziałanie co do kultury rolnej i wodnej, rybołówstwo.
Sprawy budowlane, tudzież sprawy biura architekta powiatowego.
Sprawy pracy i opieki społecznej, tudzież sprawy powiatowego Urzędu pośrednictwa pracy.

Oddział IV.

Sprawy administracyjno-karne.

Oddział V.

Referat aprowizacyjny i wszelkie z aprowizacją połączone sprawy.

Podział ten ma za przesłanki następujące zasady w urządzeniu biurowości Starostw:

1) Podział spraw na Oddziały nie ma nic wspólnego z podziałem pracy urzędników referendarskich czyli, że dany urzędnik referendarski może załatwiać sprawy zaciągane w dziennikach korespondencji jednego dwóch lub trzech Oddziałów.

Podział pracy między urzędników referendarskich reguluje Starosta w myśl zasad okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 599 z d. 9 września 1919 r. (Dz. Urzędowy Min. Spraw Wewn. Nr. 48 i 49 poz. 696), nie krępując się bynajmniej podziałem na Oddziały. Oczywiście sprawy Oddziału V-ego przypadają w całości referentowi aprowizacyjnemu.

2) Każdy Oddział prowadzi z reguły jeden urzędnik kancelaryjny. O ile dziennie wpływa do jednego Oddziału tak mało (poniżej 30 spraw), że urzędnik prowadzący Oddział pracę swoją ukończyć może w kilku godzinach, w takim razie powinien urzędnik ten prowadzić dwa Oddziały. Jeżeli wpływ dzienny danego Oddziału jest tak duży, że jeden urzędnik nie jest w stanie w godzinach urzędowych podołać pracy (np. gdy wpływ dzienny wynosi ponad czterdzieści kilka spraw), należy urzędnikowi prowadzącemu Oddział dodać do pomocy drugiego funkcjonariusza.

3) Stosunek Starostwa do Wydziału powiatowego winien być najściślejszy. Obie te władze połączone w osobie Starosty pod jednym kierownictwem winny nie tylko pozostawać w ciągłym kontakcie, ale niejako wzajemnie się przenikać. Wobec identycznych interesów rządu i samorządu winni urzędnicy Starostwa być możliwie dokładnie poinformowani o zakresie, toku spraw i trybie ich załatwiania. Z Wydziałem powiatowym wzajemne porozumiewanie się winno z reguły być ustne. Niemniej jednak kancelaria Wydziału powiatowego obejmująca także sprawy należące do biura inżyniera powiatowego, winna być zorganizowana zupełnie odrębnie od kancelarii Starostwa, co nie wyklucza możliwości, aby na osobne zlecenie Starosty, urzędnicy Starostwa opracowywali niektóre sprawy Wydziału powiatowego.

Nowy podział należy wprowadzić w Starostwach z dnem 1 lipca 1920 roku.

Minister S. Wojciechowski w. r.

Województwo Białostockie.

L. Pr. 898 4-I.

Białystok dnia 22 czerwca 1920 r.

Panom Starostom.

przesyła się, celem wprowadzenia odpowiednich zmian ściśle w oznaczonym terminie.

Wojewoda w. z. (—) Jan Kołek w. r.

II

3

Stan służbowy Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego

Wojewoda: Popielewski Stefan, IV st. st.

A. Departamenty z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

I. Departament Prezydjalny.

Naczelnik i Zastępca Wojewody: Inż. Kołek Jan, Va st. st.

Oddział I:

Organizacyjno-inspekcyjno-dyscyplinarny.

Huza Tadeusz, starszy referent, VI. st. st.

Chądziński Gedeon, referent VII st. st.

Mańkowski Wacław, pom. referent, VIII. st. st.

Oddział II:

Sprawy personalne.

Krzyształowicz Stanisław, referent, VII. st. st.

Kozuchowski Aleksander, referent, VII. st. st., przy wojsku.

Makomski Romuald, referent, VII. st. st.

Schnerch Edmund, st. kancelista, IX st. st.

Oddział III i IV:

Bezpieczeństwo Publiczne, Policja, Prasa, Stowarzyszenia.

Wilga Henryk, starszy referent, VI. st. st.

Michałowska Janina, kancelistka, X. st. st.

Oddział Kancelaryjny I:

Kraus Jan, sekretarz, IX. st. st.

Parzyk Antoni, mł. kancelista, XI. st. st.

Sadowski Bronisław, mł. kancelista, XI. st. st.

Turościńska Anna, kancelistka, X st. st.

Godziszówna Honorata, mł. kancelistka, XI. st. st.

II Departament Administracyjny.

Naczelnik, Dr. Kałuski Wincenty Vb st. st.

Oddział I:

Budżetowo-gospodarczy.

Godzisz Józef, pom. referenta, VIII. st. st.

Pierzchała Józef, pom. referenta, VIII. st. st.

Migdał Jan, sekretarz, IX. st. st.

Knauer Eryk, intendent, IX. st. st.

Oddział II:

Sprawy ogólne.

Clejka Jan, referent, VII. st. st.

Oddział III:

Sprawy administracyjno-karne.

Maksymczuk Jan, referent, VII. st. st.

Oddział IV:

Administracja stosunków osobistych i sprawy kosztów leczenia.

Tymczasowo prowadzi Naczelnik Departamentu.

Oddział V:

Sprawy wojskowe.

Szczek Stanisław, referent, VII. st. st.

Oddział VI:

Sprawy wyznaniowe.

Oddział VII:

Sprawy sztuki i kultury.

Oba ostatnie tymczasowo prowadzi Naczelnik Departamentu.

Oddział Kancelaryjny II:

Czechowicz Piotr, sekretarz, IX. st. st.

Szredziński Teofil, kancelista, X. st. st.

III. Departament Samorządowy.

Naczelnik: vacat. Tymczasowo kieruje Cydzik Napoleon, st. referent, VI st. st.

Oddział I:

Samorząd powiatowy.

Jatczak Władysław, pomocnik referenta, VIII st. st.

Oddział II:

Samorząd miejski.

Cydzik Napoleon, starszy referent, VI st. st.

Oddział III:

Samorząd gminy.

Jatczak Władysław, pomocnik referenta, VIII st. st.

Oddział IV:

Dla spraw budżetowych, finansowych, oraz dla komunalnych Kas Oszczędnościowych.

Kossuht Bronisław, referent, VII st. st. (przy wojsku).

Oddział Kancelaryjny III:

Pańkowski Włodzimierz, kancelista, X st. st.

Kancelaria Główna.

Naczelnik kancelarii: Suchy Michał, VII st. st.

1) Biuro podawcze: Kleczewska Teodora, mł. kancelistka XI st. st.

Pierzchała Tadeusz, mł. kancelista, XI st. st.

2) Ekspedyt: Waszkiewicz Aleksander, kancelista, X st. st.

Wichertowa Marja, mł. kancelistka, XI st. st.

Opalska Aleksandra, maszynistka.

Pleskaczewska-Helcewicz Stefanja, maszynistka.

B Departamenty z etatów innych Ministerstw:

IV Departament Zdrowia Publicznego.

Dr. Archimowicz Konstanty, V-b st. st.,
pełni obowiązki Dyrektora.
Chamski Stanisław, inspektor miesz-
kanlowy, VI st. st.
Pazderski Jan, inspektor farmaceutyczny, VII st. st.
Salmoński Jan, sekretarz, VIII st. st.

Oddział Kancelaryjny IV:

Pawłowski Zenon, urzędnik biurowy, X st. st.
Mellerówna Zofja, urzędniczka biurowa kontrak-
towa.
Malinowska Czesława, maszynistka, XI st. st.

V Departament Apropowizacji.

Klerownik: Nyko August, V-b st. st.

Oddział I:

Rolny.

Pereswiet Sołtan Jan, st. referent, VI st. st.
Domanasiewicz Kajetan, referent, VII st. st.
Szatkowska Janina, st. kancelistka, IX st. st.
Jendrosz Kazimiera, kancelistka, XI st. st.

Oddział II:

Administracyjny.

Jobell Zdzisław, starszy referent VI st. st.
Bogusławski Michał, referent, VII st. st.

Oddział III:

Przemysłowy.

Kikiewicz Henryk Dr., st. referent, VI st. st.
Błociszewski Gustaw, referent, VII st. st.

Oddział IV:

Inspekcyjny.

Raszke Wiesław, inspektor, VI st. st.

Oddział Kancelaryjny V:

Kamieńska Zofja, kancelistka, X st. st.
Ordyłowska Marja, kancelistka, XI st. st. na etacie IX.
Lipińska Janina, kancelistka, X st. st.
Olszewska Jadwiga, mł. kancelistka, XI st. st.
Ponasiuk Antoni, mł. kancelista, XI st. st. (w wojsku)

VI. Departament Rolnictwa i Weterynarii.

Naczelnik: Żurkowski Jan, V-b st. st.

Inspektorat I:

Rolny.

Sołtan Stanisław, referent, VII st. st.
Szumowicz Władysław, referent, VII st. st.
Bąkowska Eugenia, st. kancelistka, X st. st.

Inspektorat II:

Weterynaryjny.

Skrzeszewski Edward, inspektor, V-b st. st.
Mackiewicz Antoni, pom. inspektora, VI st. st.
Szmiśleński Henryk, sekretarz, IX st. st.
Głuchowska Marja, kancelistka, XI st. st.

Inspektorat III:

Ochrony lasów.

Żbikowski Władysław, inspektor, VI st. st.
Szemiłot Bolesław, komisarz obwodowy, VII st. st.
Kiersnowski Bolesław, komisarz obwodowy, VII st. st.
Koehler Leon, pom. referenta ochrony lasów, VIII st. st.
Zwierciadłowski Julian, st. kancelista, X st. st.

Inspektorat IV:

Majątków państwowych.

(Wykaz pracowników tego Inspektoratu będzie
podanym w następnym numerze).

Inspektorat V:

Meljoracyjny.

Ostrowski Jerzy, inspektor, VI st. st.

Inspektorat VI:

Hodowlany.

Markianowicz Michał, referent, VII st. st.

Inspektorat VII:

Ogrodniczy.

Cieszewski Stefan, inspektor, VII st. st.

Oddział Kancelaryjny. IV.

Sejdel Ignacy, rachmistrz-skarbnik, VIII st. st.
Krajewski Jan, sekretarz, IX st. st.
Grabowska Zofja, kancelistka, XI st. st.
Pampuchówna Władysława, maszynistka, XI st. st.
Kamińska Anastazja, maszynistka, X st. st.

VII Departament Przemysłowy.

Naczelnik; Inż. Malinowski Mieczysław V-b st. st.
Rutkowski Jan st. referent zast. Nacz. VI st. st.
Rynkiewicz Albin st. referent inż. rozjazdowy VI st. st.
Kuszel Władysław referent instr. rzem. przem. VII st. st.

Oddział Kancelaryjny VII:

Titówna Olga manipulantka X st. st.

**VIII Departament Pracy i opieki
Społecznej.**

IX Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych

Stan służbowy* ostatnich dwóch Departamentów
podanym będzie później.

III

Rozporządzenia Wojewody.

4.

*Rozporządzenie Wojewody w przedmio-
cie uprzywilejowania posłom wszelkiej audiencji.*

Uznając w zupełności, że Panom Posłom Sejmo-
wym ze względu na ich stanowisko oraz brak czasu
na wyczekiwanie kolei musi być przyznane prawo pierw-
szeństwa przed innymi interesantami, polecam wszystkim
podległym mi organom, ażeby każdorazowo, o ile który
z Panów Posłów zjawi się w urzędzie i legitymuje
się jako taki, był przed innymi interesantami przyjętym.

Białystok, dnia 28. Kwietnia 1920 r.

Nr Pr. 844/l. — III.

Wojewoda: *St. Bądryński w. r.*

5.

*Rozporządzenie Wojewody w przedmiocie prze-
chowywania skonfiskowanej broni.*

Na skutek zapytywań Panów Starostów w spra-
wie skonfiskowanej broni niniejszem zarządzam:

Wszelką broń palną myśliwską, skonfiskowaną oso-

bom prywatnym, należy przechować w Starostwie aż do dalszego w tej sprawie rozporządzenia.

Większość Starostw nie wysyła do Województwa wykazów skonfiskowanej broni. Sprawę wspomnianych wykazów normuje okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1919 r. № 33800/l—a—264, co niniejszem przypominam.

Białystok, dnia 10 maja 1920 r.

№ Pz. 378/2/III.

Wojewoda

(—) St. Bądryński w. r.

IV.

Okólniki Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim;

A.

w sprawach ogólnie administracyjnych i samorządowych:

6.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie stosunków służbowych funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej

W Dzienniku Praw Państwa Polskiego Nr. 59 ogłoszono pod pozycją 357 ustawę, normującą stosunki służbowe funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej, a w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 87 pod poz. 474 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 1919 r. celem wykonania powyższej ustawy.

Województwo zwraca uwagę Panów Starostów na postanowienia powyższych przepisów z poleceniem jak najściślejszego ich stosowania, a także wydania stosownych wskazówek i pouczeń w powyższym kierunku podwładnym władzom i urzędom.

Białystok, dn. 5 marca 1920.

№ Pr. 28./I.

Wojewoda:

(—) St. Bądryński w. r.

Zmiany jakie nastąpiły w powyższych przepisach i obowiązują obecnie, będą podane w jednym z następnych numerów. (Przypisek Redakcji).

7.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie sprawniejszego załatwiania przez Urzędy gminne poleceń Władz sądowych.

Ministerstwo Sprawiedliwości odezwa z dnia 27 stycznia r. b. Nr. 33453/19 zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że dochodzą doń od Prezesów Sądów Okręgowych i Prokuratorów często skargi na opieszałość Urzędów gminnych przy załatwianiu pism i poleceń sądowych, szczególnie o ile chodzi o terminowe doręczanie wezwań sądowych.

Ponieważ taki stosunek Urzędów gminnych do zleceń Władz sądowych częstokroć wywołuje konieczność odroczenia spraw i paraliżuje działalność wymiaru sprawiedliwości, w myśl okólnika Nr. 74 M. S. W. z 2/3 1920 r. S. G. 172/I polecam Panu pouczyć wszystkich

wójtów gmin, że na podstawie art. 217 organizacji Zarz. Gub. Król. Pol. / art. 25. ustawy o Samorządzie gminnym z r. 1864/ są oni obowiązani bezwarunkowo i z jak największą ścisłością wypełniać wszelkie polecenia, Władz sądowych, wydawane w zakresie przysługujących tym Władzom atrybucji, pod rygorem osobistej odpowiedzialności dyscyplinarnej za niedbalstwo lub opieszałość w terminowym tych zleceń wykonaniu.

Białystok, dnia 8 marca 1920 r.

Nr. D. S. 44/1

Wojewoda:

(—) St. Bądryński w. r.

8.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie instrukcji co do widowisk.

Okólnikiem z dnia 14 lutego 1919 roku Dz. Urz. № 12 poz. 143 Min. Spraw Wewnętrznych uzależniło wydawanie koncesji na zakłady widowiskowe i rozrywkowe od uprzedniej zgody Wydziału Prasowego Min. Spraw Wewn.

Okólnikiem z dnia 22 lutego 1920 r. № B. C. 266, przekazuje Min. S. W. te funkcje Wydziału Prasowego, Wojewodom.

W myśl więc tego ostatniego okólnika Min. S. W., Władze administracyjne, wyposażone prawem udzielania wymienionych na wstępie koncesji (Art. I Dekr. z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Ust. № 14 poz. 177) winny przed udzieleniem uzyskać aprobatę Wojewody.

Przedkładając odnośne wnioski koncesyjne Wojewodzie do aprobaty, należy kierować się następującymi wytycznymi w szczególności zwrócić uwagę na trzy momenty t. j. na:

- 1) rodzaj przedsiębiorstwa
- 2) stosunki miejscowe
- 3) osobę koncesjonariusza

ad 1) Należy popierać przedsiębiorstwa wpływające na podniesienie stanu duchowego i uszlachetnienie umysłu np. teatry dramatyczne, z drugiej strony starać się wyrugować zakłady demoralizujące i zakłady (bez wartości dodatnich) czysto spekulacyjne.

ad 2) Należy mieć na uwadze, czy dany zakład jest potrzebnym, czy lokal nie mógłby być użytym z większą korzyścią przez pomieszczenie w nim np. szkoły, lub innej instytucji wychowawczej lub społecznej.

ad 3) Pierwszeństwo powinny mieć zawsze społeczne stowarzyszenia przed osobami prywatnymi. Przyczem nie należy posuwać się do rugowań osób prywatnych, mających już przedsiębiorstwo, na korzyść stowarzyszeń społecznych. Koncesje można wydawać tylko tym osobom, które przez swój charakter, kwalifikacje umysłowe, dotychczasową działalność i fachowe przygotowanie dają pełną gwarancję, że poprowadzą przedsiębiorstwo w odpowiednim duchu kulturalno-moralnym.

Wreszcie nadmieniam, że przepisywanie wydanych już koncesji na imię nowonabywcy uważanem być ma za prośbę o udzielenie nowej koncesji.

Kinematografy objazdowe mogą być oddawane wyłącznie stowarzyszeniom społecznym, dającym rękojmię dodatniego wpływu na społeczeństwo i pewność kontroli nad treścią przedstawień.

W koncesji zawsze należy zaznaczyć, że pozwolenie jest wydanem danej osobie bez prawa odstąpienia, oraz z wymienieniem terminu, kiedy nadana koncesja upływa.

Przedkładane Wojewodzie do aprobaty wnioski o udzielenie koncesji mają zawierać szczegóły w myśl tego okólnika przy dołączeniu odnośnych dokumentów dowodowych.

Białystok, dnia 20 kwietnia 1920 r.

Nr Pr. 88/1

Wojewoda

(—) *St. Bądryński w. r.*

9.

Okólnik Wojewody do Starostw w przedmiocie zaopiekowania się dobroczynnymi instytucjami amerykańskimi, działającymi w Polsce.

Działając w myśl okólnika Nr 118 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr Pr. 686/1 z dnia 13 kwietnia br. polecam jak najzyczliwsze i gorące zaopiekowanie się amerykańskimi dobroczynnymi instytucjami, działającymi w naszym państwie.

Do instytucji takich należy: Amerykański Czerwony Krzyż; Towarzystwo ratowania dzieci; Komitet walki z epidemią i t. d.

Instytucje te oddały i oddają olbrzymie usługi naszemu społeczeństwu, to też zasługują ze wszech miar na energiczną i wydatną pomoc. Nadto należy pamiętać, że zainteresowanie się i pomoc dla tych instytucji będzie najlepszym dowodem naszej sprawności i naszej dojrzałości politycznej i że to osłabi względnie usunie wiele niekorzystnych sądów o naszym społeczeństwie.

Białystok, dnia 24 kwietnia 1920 r.

Nr Pr. 720/l.—1.

Wojewoda: *St. Bądryński w. r.*

10.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nieprawidłowej manipulacji urzędów podległych Województwu.

Niektóre podległe mi Urzędy nie stosują się do okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 18 z dnia 31/1 920 Nr. AO. 289/I normującego, że wszystkie pisma urzędowe mają być adresowane i przesyłane do Województwa (np. Do Województwa w Białymstoku Departament X, względnie Panu Wojewodzie w Białymstoku Departament X) a nie do poszczególnych Oddziałów, względnie Naczelników Departamentów. Podobne wysyłanie pism urzędowych jest niedopuszczalnym.

Przypominam również przepis rozdziału IV. par. 13. poz. 3. Instrukcji biurowej dla Urzędów powiatowych o dokładnem powoływaniu daty i liczby pisma, na które odpowiedź wysyła się do Województwa.

Wszelkie uchybienia w powyższych kierunkach

będą pociągały za sobą kary dyscyplinarne.

Białystok dnia 16 maja 1920 r.

Nr Pr. 657/3

Wojewoda:

w. z (-) Jan Kolek w. r.

11.

Okólnik Wojewody do Starostów i Komendanta Okręgowej Policji Państwowej w przedmiocie wydawania pozwoleń na broń palną i na prawo polowania, oraz opłat za nie.

W związku z rozporządzeniem wykonawczym z dn. 21 maja 1920 r. do dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji z dnia 25 stycznia 1919 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr 43, poz. 266) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje poniżej wskazówki, do których Władze administracyjne i Instancji winny się stosować przy wydawaniu pozwoleń na broń.

1) Pozwolenia na broń krótką (tylko dla obrony osobistej) wydawane być mogą jedynie w stwierdzonych wypadkach rzeczywistej potrzeby osobom, co do których zebrane informacje ustalą, że nie zrobią z broni niewłaściwego użytku.

2) Pozwolenia na broń myśliwską wydawane być mogą tylko osobom najzupełniej zasługującym na zaufanie, które albo posiadają własny teren do polowania, albo przedstawia dowód, uprawniający do korzystania z takiego terenu (kontrakt dzierżawy, pozwolenie Zarządu Lasów Państwowych i t. p.).

Jednocześnie z pozwoleniem na broń myśliwską wydaje się pozwolenie na prawo polowania (kartę łowiecką). Pozwolenie na broń myśliwską ważnem jest przy jednoczesnem posiadaniu karty łowieckiej i odwrotnie.

3) Pozwolenia na broń i karty łowieckie wydaje się na rok-kalendarzowy i po skończeniu roku winny być odnowione.

4) Do czasu ustawodawczego uregulowania opłat za broń na rzecz Skarbu Państwa władze, wydające pozwolenia pobierać winny tytułem kosztów:

a) za pozwolenia na broń krótką (rewolwer, lub pistolet) od każdej sztuki broni mk. 50.—

b) za broń myśliwską (dubeltówkę, lub sztucer) od każdej sztuki broni mk. 100.—

c) za pozw. polowania (kartę łowiecką) . mk. 100.—

5) Urzędnikom, funkcjonariuszom państwowym i samorządowym, którym broń jest potrzebna z tytułu wykonywanych przez nich czynności służbowych, pozwolenia wydawane być winne bezpłatnie, o ile przedstawia zaświadczenie swej władzy zwierzchniej, stwierdzające potrzebę posiadania przez nich broni palnej. Zasadniczo pozwolenia bezpłatne wydawane być mogą tylko na broń krótką, na broń myśliwską zaś tylko urzędnikom i personelowi Zarządu Lasów Państwowych (Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1919 r. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 38, poz. 499). Wyjątkowo mogą być wydawane bezpłatne pozwolenia na broń myśliwską na skutek uzasadnionego żądania władzy zwierzchniej osoby zainteresowanej.

UWAGA: Personal i urzędnicy więziennictwa, nawet nie umundurowani mogą posiadać

broń bez pozwolenia (okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 26. II. 1919 r. Dz. Urz. MSW. № 17 p. 193).

6) Zatwierdzonym przez Starostów stróżom leśnym lasów prywatnych i gminnych, którym w myśl art. 606 ustawy lasowej (Zbiór Praw T. III. część I, wyd. 1905) wydane zostały przez Starostów specjalne blachy do noszenia na piersiach podczas pełnienia służby, mogą być udzielane pozwolenia bezpłatne na prawo noszenia broni myśliwskiej. Pozwolenia takie winny być wydawane właścicielowi lasu i na jego odpowiedzialność i w razie zwolnienia stróża winny być zwracane przezeń wraz z blachami Starostom.

7) Urzędowi Państwowym mogą być wydawane pozwolenia bezpłatne na broń na okaziciela (dla stróżów, woźnych i t. p., strzegących kas, składów i t. d.) Pozwolenia takie mogą być wydawane tylko danemu urzędowi i na jego odpowiedzialność i winno w nich być zaznaczonem, że są one ważne tylko przy jednoczesnem posiadaniu legitymacji służbowej imiennej, wydanej przez urząd. Zaznacza się przytem, że Starostwa mogą wydawać pozwolenia tylko na broń typu niewojkowego.

8) Starostwa winny prowadzić dokładną ewidencję imienną wydanych pozwoleń na broń.

Jednocześnie przypomina się Panom Starostom obowiązek ścisłego przestrzegania, aby nikt bez pozwolenia nie posiadał broni palnej lub amunicji. Przeciwnie winnym nielegalnego posiadania broni lub amunicji należy występować w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1919 r. № 836.

Białystok, dnia 1 lipca 1920 r.

№ Pr. 155/2/III.

Wojewoda:

(—) *St. Bądryński w. r.*

12.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie podawania do wiadomości Władz Skarbowych spisu osób chcących wyjechać za granicę.

Niniejszem polecam Panom, ażeby co trzy dni komunikowali Urzędowi podatków bezpośrednich i opłat skarbowych spisy osób, które wniosły podanie o paszporty zagraniczne, a to w celu umożliwienia Władzom skarbowym ściągnięcia zaległych u tych osób podatków. Do spisu nie należy włączać petentów, którzy wraz z podaniem przedstawiają zaświadczenie Urzędu skarbowego, że z jego strony nie zachodzą przeszkody do wydania paszportu. Spisy te w dwóch egzemplarzach, winny być przesyłane możliwie nie pocztą, ale przez umyślnego posłańca.

O ile w ciągu 5 dni od chwili wysłania spisów Władza skarbową nie zawiadomi urzędu wystawiającego paszport o istnieniu z jej strony przeszkody do wydania paszportu, paszport zagraniczny może być wydany bez dalszego oczekiwania na odpowiedź Władzy skarbowej.

W razie otrzymania odpowiedzi negatywnej należy wstrzymać wydanie paszportu do czasu przedstawienia przez petenta poświadczenia odnośnego Urzędu podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, że z jego strony nie zachodzi przeszkoda. O przyczynie wstrzymania wydania paszportu należy petenta zawiadomić.

Wydanie paszportu może być uskutecznionem bez uprzedniego zawiadomienia Władzy skarbowej w wypadkach udowodnienia konieczności natychmiastowego wyjazdu w sprawach bardzo ważnych czyto na zasadzie zaświadczeń władz państwowych, czy też innych dokumentów nie wzbudzających wątpliwości, jednakże wydawanie paszportów bez uprzedniego zawiadomienia Władzy skarbowych winno być stosowane z wielką oględnością.

Białystok dnia 6. lipca 1920 r.

№ Pz. 1301/1-III.

Wojewoda:

(—) *St. Bądryński w. r.*

13.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 364 do wszystkich p. p. Wojewodów w sprawie stosowania klasyfikacji gruntów przy rozkładaniu podatków i składek w gminach.

Urzędy gminne i Sejmiki, uchwalając własne podatki i składki rozkładają je z reguły w stosunku do ilości morgów posiadanych przez rolnika obszaru. Jest to oczywiście niesprawiedliwość, gdyż przy takim rozkładzie posiadacz n.p. 1000 morgów ornego gruntu pierwszej klasy płaci tyle, ile posiadacz 400 morgów lasu, 100 morgów nieużytków i 500 morgów gruntów ornych 5 klasy.

Poleca się przeto udzielić Urzędowi komunalnym wskazówki, aby na przyszłość przy rozkładzie stosowały zasadę uwzględniania klasyfikacji gruntów i rodzaju użytków.—

Warszawa, dnia 21 października 1920 r.

№ S. F.-1943/2

Minister: (—)

w. z. Kuczyński w. r.

14.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 377 do wszystkich p. p. Wojewodów w sprawie sprostowania poprzedniego okólnika.

W ślad za okólnikiem № 364 z dnia 21 ub. m. (№ S. F. 1943/2), podaje się do wiadomości Panów Wojewodów, że treść jego dotyczy Sejmików, a nie Urzędów gminnych.—

Warszawa, dnia 4 listopada 1920 r.

№ S. F.—1943/3

Minister:

Dunikowski w. r.

B.

W sprawach weterynaryjnych.

15.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie

przedkładania wykazów przez lekarzy weterynarii.

Poleca się na przyszłość przedkładać Województwu zamiast trzech tylko dwa wykazy ogólne przychodu, rozchodu i pozostałej sumy podatku procentowego, pobranego za bydło handlowe przez lek. wet. i zamiast dwóch tylko jeden miesięczny wykaz poborcy podatku procentowego. Należy przytem ściśle przestrzegać ustalonych terminów dla przedkładania powyższych wykazów.

Białystok, dnia 24 kwietnia 1920 r.

Depart. Roln. Weter.

Nr 207/1

Wojewoda:

(-) St. Bądryński w. r.

16.

Okólnik Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w przedmiocie ogłaszania w rzeźniach wykazów pobranego podatku procentowego od bydła.

Niniejszem zarządzam zaprowadzenie przez lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy mięsa (poborców podatku procentowego) kolejno numerowanych szmacików z wykazem dziennego uboju bydła w rzeźniach. W wykazie takim należy wypisywać codziennie nazwiska rzeźników, ilość zabitych sztuk bydła przez każdego z nich w danym dniu, sumę pobranego podatku oraz NNr. kwitów, na które został zaciągnięty podatek powyższy.

Wykaz taki lekarz weterynarii—poborca podatku (oglądacz mięsa) sporządza codziennie po pobraniu podatku, opatruje go własnoręcznym podpisem, pieczęcią i umieszcza na widocznym zawsze dla rzeźników dostępnym miejscu w rzeźni. Co poniedziałek po ukończeniu uboju (względnie wtorek, środa, jeżeli w poniedziałek nie ma uboju), całotygodniowy wykaz należy zdjąć dla przechowania go przez przeciąg całego kwartału, celem przedkładania inspekcji weterynaryjnej przy rewizjach rzeźni.

Białystok dnia 7 maja 1920 r.

Depart. Roln. Weter.

Nr 258/1

Wojewoda:

(-) St. Bądryński w. r.

17.

Okólnik Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w przedmiocie podatku procentowego.

Mając na uwadze, iż niektórzy z lek. weter. (poborcy podatku procentowego) zwracają się do Województwa z żadaniami o wysłanie sznurowych kwitarjuszy do podatku procentowego już w przeddzień zupełnego wyczerpania się tych kwitarjuszy i niezbędnych druków, co wywołuje pewne niedokładności i zamieszanie w trybie poboru podatku procentowego, zarządzam co następuje:

1) Należy polecić lekarzom weterynaryjnym (poborcom podatku procentowego), by donieśli Województwu za pośrednictwem Starostwa w terminie 20-to dniowym, jaką ilość (za jakimi NN) sznurowych kwitarjuszy, poborcy podatku procentowego posiadają obecnie do zużycia, oraz jaką ilość (przypuszczalną) nowych kwitarjuszy jest niezbędną do końca roku bieżącego.

2) Należy polecić lekarzom weterynarii (poborcom podatku procentowego), aby na przyszłość, mianowicie z początkiem każdego roku i w każdym razie nie później niż 1 lutego donosili Województwu za pośrednictwem Starostwa, o ilości potrzebnych kwitarjuszy na rok następny.

Białystok dnia 26 maja 1920 r.

Depart. Rolniczo Weterynaryjny

Nr 365/2

Wojewoda:

w. z. (-) Jan Kołek w. r.

18.

Okólnik Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w przedmiocie prawidłowego sporządzania wykazów podatku procentowego i terminowego przedkładania ich Województwu.

Poleca się pp. Starostom (Prezydentom) wezwać lekarzy weterynaryjnych, pobierających podatek procentowy, do ścisłego przestrzegania przepisów obowiązujących, wydanych w tej sprawie, a mianowicie co do:

- 1) terminowego przedkładania wykazów;
- 2) kasowania talonów kwitowych, wyciętych z kwitarjuszy, przez odpowiednie napisy na odwrotnej stronie o dokonanym uboju i spinanie (zszywanie) ich przy wysyłaniu do Województwa;
- 3) przecinania wskazanym sposobem kwitarjuszy nie zużytych w końcu kwartału;
- 4) oszczędzania kwitarjuszy przez wpisywanie na jeden kwit, w miarę możliwości, całodziennego uboju w rzeźni;
- 5) wyraźnego pisma oraz podpisu;
- 6) nie przetrzymywania większych sum na przyszły miesiąc w kasie swojej, wykazywania pozostałości w odpowiednich rubrykach wykazu i ścisłego zesumowywania „razem pobrano” „razem”;
- 7) przedkładania jednocześnie z wykazami i kwitów, kasowych (zszytych);
- 8) w wykazie stanu sum podatku procentowego w rubryce: „wniesiono do kasy”, należy wykazywać całą wpłaconą sumę wraz z pozostałością z zeszłego miesiąca. W rubryce ostatniej „suma ogólna, pobrana za kwitami pozostałego kwitarjusza”, należy wykazywać tylko sumę za kwitami jednego (ostatniego w miesiącu) nie zakończonego kwitarjusza, nie dodając zresztą sumy pobranej już w następnym miesiącu na kwity z tegoż kwitarjusza.

Białystok, dnia 7 czerwca 1920 r.

Depart. Roln.-Weter. Nr 407/42

Wojewoda: w. z. (—) Jan Kołek.

20.

Okólnik Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w przedmiocie oględzin mięsa w rzeźniach.

Przedkładane przez wielu lekarzy weterynaryjnych sprawozdania o wyniku badań bydła i mięsa w rzeźniach Województwa Białostockiego, poza wykazaniem ogólnej ilości zabitych sztuk bydła nie świadczą o istotnym dokonaniu oględzin przez zniszczenie chorobowych organów lub ich części, nawet wątroby; płuca nie ulegają zniszczeniu przy tak rozpowszechnionem u nas zapadaniu zwierząt domowych na gruźlicę i bąblowca.

Poleca się pp. lekarzom weterynarii zwrócić uwagę na widoczną niedokładność badań mięsa w rzeźniach, należy częściej kontrolować oglądaczy, zainstalowanych przy nich, oraz starać się jak najspieszniej obsadzić takowych w miasteczkach, osadach i gminach, które dotychczas oglądaczy nie posiadają.

Białystok dnia 10 czerwca 1920 r.

Depart. Rolno-Weter.

Nr 575/I

Wojewoda
w. z. (-) Jan Kołek.

21.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie wynagrodzenia za zabijane przy zwalczaniu epizooty zwierzęta.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych okólnikiem swym z dn. 11/V b.r. L. 138. poleca pp. Wojewodom ustanawiać normy szacunkowe za zabijane przy zwalczaniu epizooty zwierzęta domowe, nie krępując się żadnym terminem, lecz wydawać je i ogłaszać tak często, jak tego fluktuacja cen rynkowych wymaga.

Wobec zarządzenia powyższego, polecam pp. Starostom przedkładać mi przed 10-ym każdego miesiąca miejscowe ceny rynkowe na zwierzęta domowe, według klasyfikacji i pozycji, ogłoszonych w rozporządzeniu mojem z dn. 26/v r. b., a przesyłać pp. Starostom przy piśmie Województwa z dn. 29/V tegoż miesiąca L. 367/3.

Doniesienia powyższe będą mi potrzebne do orientowania się przy ewentualnem wyznaczaniu nowych norm szacunkowych.

Białystok dnia 15 czerwca 1920 r.

Departament: Roln-Weter.

Nr 421/I

Wojewoda
w. z. (-) J. Kołek.

22.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie zwalczania księgosuszu.

Wobec wielkich szkód, jakie już powoduje księgosusz na terenie 5 powiatów Województwa (Biełsk, Sokółka, Białystok, W-Mazowieckie, Szczuczyn,) i w obawie zawleczenia zarazy do dalszych terenów

kraju, państwo organizuje wielką akcję zwalczania zarazy.

Na czele akcji stoi Naczelny Komisarz do zwalczania księgosuszu lekarz weterynarii ppółk. Kiszkiel.

Rada Obrony Państwa opracowuje specjalną ustawę, która przewiduje najostrejsze kary za wszelkie uchybienia w wykonaniu zarządzeń przeciwksięgosuszowych.

Zostaje zarządzona wojskowa straż księgosuszowa, która oddzieli tereny zapowietrzone i zagrożone, od wolnych od zarazy.

W całym Województwie zostały zakazane jarmarki i targi na bydło, a w zapowietrzonych powiatach zarządzane dalsze ograniczenia.

Obecnie wyjaśniam, jak ma się postępować w miejscach dotkniętych zarazą:

1) Należy zawiadomić telegraficznie Naczelnego Komisarza i powiatowego lekarza weterynarii o wybuchu epidemii.

2. Należy zarządzić otoczenie zapowietrzonej miejscowości przez straż z miejscowej ludności lub z sąsiednich wiosek, której obowiązkiem będzie wstrzymanie wszelkiego przepędu bydła do miejsca i z miejsca zapowietrzonego, Również straż ta ma wstrzymywać przewóz wszelkich produktów, które mogły mieć z bydlętem styczność, a więc słomy, siano, skór, sierści i t. p.

3) Należy zarządzić wysłanie do każdego zapowietrzonego punktu specjalnego posterunku policji, odpowiednio silnego, którego zadaniem będzie wypełnianie wszelkich zleceń władz weterynaryjnych, udzielanie pomocy władzom samorządowym w wyznaczaniu straży, kontrola nad prawidłowem i sumiennem funkcjonowaniem takowych, jak również przesyłanie protokółów do ukarania tychże o ile takowe, albo nie zjawły się na czas, lub wcale nie przyszły na stanowisko, lub też swoje obowiązki spełniały niesuminnie lub wadliwie.

4) Należy zarządzić przywiązanie do łańcuchów psów w całym zapowietrzonym powiecie, gdyż są roznośicielami zarazy.

Za energiczne przeprowadzenie wszelkich zarządzeń przeciwksięgosuszowych na terenie powiatu jest odpowiedzialnym Starosta osobiście.

Białystok dnia 5 października 1920 r.

Nr Pr. 862/I E.

Wojewoda
Popielawski w. r.

23.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa o udziale wojskowości przy zwalczaniu księgosuszu.

Panu Wojewodzie
w Białymstoku

udziela się do wiadomości —

Warszawa 14 października 1920 r. •

Sekcja Weterynarii
Nr. 4722/V W. P.

W zastępstwie Ministra
(—) Dr. Dalkiewicz.

Ministerstwo Warszawa 11 października 1920 r.
Spraw Wojskowych.
Dep. IV. - L. 8259/Wet.

Rozkaz.

Wobec wybuchu wśród bydła księgosuszu we wschodnich połaciach Rzeczypospolitej, zarządzane zostały przez M. R. i D. P. w porozumieniu z M. S. Wojsk. najenergiczniejsze środki, mające na celu umieszczenie i zwalczanie zarazy (Dz. Ust. Rzp. Nr. 94 § 623).

W celu skonsolidowania i nadania jednolitego kierunku akcji, rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. Nr. 94 § 62 I), został zamówiony Naczelnym Komisarz do walki z księgosuszem.

Zarządzenia Nacz. Komisarza we wszystkich sprawach dotyczących zwalczania zarazy obowiązuja wszelkie formacje i zakłady wojskowe, znajdujące się na terenie uznanym lub mogącym być uznanym za zapowietrzony.

Naczelnym Komisarz do walki z księgosuszem o wszelkich wydanych zarządzeniach komunikuje bezpośrednio D. O. Genom. (Szef. Wet.) i Dowództwom Armji (Nacz. lek. Wet.), przesyłając natychmiast odpisy wydanych zarządzeń do M. S. Wojsk. Sek. Wet., względnie do Nacz. Dow. Wet. Pol. najbardziej uproszczonym sposobem (telefonem, telegrafem, kurjerem.)

Nacz. Komisarz do walki z księgosuszem w wypadkach niecierpliwych zwłok, może zwracać się bezpośrednio do dowództw formacji wojskowych w celu wprowadzenia i przestrzegania wydawanych zarządzeń, zawiadamiając jednocześnie o takowych D. O. G. względnie Dowództwo Armji.

Przy skonstatowaniu wypadku księgosuszu lub podejrzenia o takowy przez lekarzy Wet. wojskowych, czy to w oddziałach lub zakładach wojskowych, czy to u bydła ludności cywilnej, wojskowi lek. Wet. obowiązani są natychmiast w drodze telegraficznej zawiadamiać, tak Nacz. Komisarza do walki z księgosuszem, jako też Szefa odnośnego D. O. Gen., względnie Nacz. lek. Wet. Armji.

Dalsze rozporządzenia uskuteczniają się na mocy szczegółowych przepisów i zarządzeń, ogłoszonych przez Komisarza do walki z księgosuszem, w porozumieniu z odnośnymi władzami.

Kładę jak największy nacisk i oczekuję pełnego zrozumienia i jak najenergiczniejszego współdziałania ze strony wojskowej w akcji tłumienia księgosuszu, gdyż od tego jedynie zależy skuteczność takowej.

w z. Ministra Spraw wojskowych

(—) *De Hening-Michaelis.*

Generał porucznik

C.

W sprawach rolnych.

24.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie obowiązków Komitetów Pomocy Rolnej.

Na zasadzie rozporządzenia p. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 26 marca 1920 r. (Monitor Polski № 75) powołane zostały do życia Komitety

Pomocy Rolnej w gminach, powiatach i województwach. Wspomniane Komitety opiniują i przyznają pożyczki 6 letnie rolnikom, którzy nie są w stanie o własnych siłach podnieść produkcję swego warsztatu pracy. Udzielane pożyczki bezwarunkowo powinny oddziaływać na zmniejszenie odłogów w powiatach, a także usunąć przyczyny pojawiania się odłogów. Aby udzielane pożyczki były używane na cele zmierzające do podniesienia produkcji rolnej niezbędnym jest zalecić referentom rolnictwa co następuje:

1) Przed opiniowaniem o gospodarstwie petenta, należy w wypadkach przyznawania większych sum przekraczających kompetencję Komitetów Powiatowych, dokonać oględzin danego obiektu na miejscu, a sprawozdanie z tychże oględzin dołączyć do podania.

2) Należy zobowiązywać petentów, którym zostały przyznane i wydane pożyczki, do składania sprawozdań po partych dowodami i zaświadczonej przez Komitety Gminne o zużytkowaniu otrzymanych sum. Takowe sprawozdania powinny być składane w terminach najdalej 3 miesięcznych. Krótkie wyciągi statystyczne z takowych należy przysyłać do Województwa każdego miesiąca w myśl okólnika № 18.

3) W miesiącach po zakończonych robotach polnych wiosennych i jesiennych niezbędny jest objazd gospodarstw średnich i większych w celu wyjaśnienia procentowego stosunku odłogów i ugorów do całej przestrzeni ziemi ornej danego obiektu. Sprawozdanie statystyczne z takowej działalności należy przysyłać do Województwa w 2 terminach (lipcu i grudniu). O stanie gospodarstw drobnych, którym udzielono pożyczki, zbierają dane Komitety Gminne i przysyłają do referatów rolnictwa, a te ostatnie postępują jak wskazano powyżej.

4) W powiatach, gdzie pracują pługi motorowe, dostarczone przez Ministerstwo Rolnictwa, zaleca się p. referentom rolnictwa prowadzenie statystycznych danych o wydajności pracy takowych z wyszczególnieniem obrobionych terenów w morgach i objaśnieniem co posiano na takowych. Nadsyłać takowe należy każdomiesięcznie do dnia 10 następnego miesiąca.

Białystok dnia 27 maja 1920 r.

Depart. Roln.-Weter.

№ R. W. 381.

Wojewoda:

(—) *St. Bądryński w. r.*

25.

Okólnik Nr. 131 Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do p. p. Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, oraz p. p. Inspektorów Okręgowych Pomocy Rolnej we Lwowie i Krakowie w przedmiocie delegowania przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do komisji zapomogowych w myśl ustawy z dn. 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych, lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. Pr. z 1919 r. Nr. 63 p. 398).

Zarządzeniem moim zawarłem w okólniku do pp. Starostów z dn. 16 lutego 1920 r. Nr 89 (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1920 r. p. 20), do Komisji Zapomogowych

mających ustalić w myśl ustawy z dn. 18 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 63 p. 368) wysokość pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny, delegowani zostali jako przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. referenci rolni Starostw.

Wobec tego, że stosownie do art. 7 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dn. 12 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 18. poz. 88), do ważności uchwał Komisji Zapomogowych potrzebną jest bezwzględnie w ich składzie obecność przedstawiciela tego Ministerstwa, w którego zakres wchodzi odbudowa, polecam czujnej opiece pp. Wojewodów, p. Generalnego Delegata Rządu oraz pp. Inspektorów Okręgowych Pomocy Rolnej przestrzeganie ścisłego wykonania powołanego zarządzenia obowiązującego zarówno w b. Królestwie Kongresowym, jak i na terenie b. Galicji.

W powiatach, w których referenci rolni dotychczas nie zostali przy Starostwach ustanowieni, zechcą Panowie niezwłocznie delegować do właściwych Komisji Zapomogowych innych urzędników państwowych, obeznanych ze stosunkami rolnymi w powiecie.

Proszę Panów ponadto o nadesłanie do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych po jednym wykazie urzędników delegowanych w poszczególnych powiatach do wspomnianych Komisji z ramienia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz o podawanie co miesiąc do wiadomości wymienionych Ministerstw wszelkich ewentualnych zmian, dotyczących osób tych delegatów.

Wyrażam przekonanie, że z uwagi na palące potrzeby gospodarcze zniszczonego wojną kraju zechcą Panowie dołożyć wszelkich starań do należytego wykonania powyższych zarządzeń. (—)

Warszawa, dn. 12. maja 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Dr. Bardel.

26.

Okólnik Nr. 152 Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do pp. Naczelnika Głównego Zarządu Dóbr Państwowych, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych w Warszawie, Radomiu, Kielcach i we Lwowie, Zarządców Państwowych dóbr wziętych pod przymusowy zarząd państwowy, pp. Wojewodów: Warszawskiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Kieleckiego i Białostockiego. p. Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, pp. Inspektorów Okręgowych Pomocy Rolnej we Lwowie i Krakowie, w przedmiocie zastosowania ustawy z dnia 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 28 poz. 165) do majątków państwowych i majątków prywatnych, pozostających pod zarządem państwowym.

Z powodu zachodzących wątpliwości, co do stosowania ustawy z 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 28 poz. 165) do majątków państwowych i majątków prywatnych, pozostających pod zarządem pań-

stwowym, oznajmiam co następuje:

Przy stosowaniu ustawy z 18 marca 1920 r. do niezagospodarowanych użytków rolnych w wymienionych majątkach, należy rozróżniać czy majątki te znajdują się we własnej administracji właściwych organów państwowych, czy też zostały wydzierżawione osobom trzecim.

W pierwszym wypadku zasada przymusowego wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych zastosowania mieć nie może.

W razie gdyby w majątkach tych były niezagospodarowane użytki rolne, zarządy tych dóbr winny wydzierżawić je dobrowolnie, posługując się przy wyborze osób dzierżawców wykazami kandydatów i informacjami co do nich, znajdującymi się we właściwym Starostwie, wnioskami Komitetów gminnych pomocy rolnej, będącymi w posiadaniu Starostw, oraz uwzględniając w miarę możliwości ogólny plan akcji dzierżawnej ustanowiony przez Starostę dla danego powiatu. W tym celu inspektorowie majątków państwowych i zarządcy państwowi winni być w stałym kontakcie z właściwymi Starostami.

O ile zdaniem właściwego Starosty akcja dobrowolnego wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków we wspomnianych właśnie majątkach nie postępuje należycie, winien Starosta swe spostrzeżenia w tej mierze przedstawić w drodze służbowej Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W drugim z wymienionych wypadków t. j. w razie gdy niezagospodarowane użytki znajdują się w majątkach państwowych lub w majątkach prywatnych, będących pod zarządem państwowym, wydzierżawionych osobom trzecim, przepisy ustawy z 18 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165) i rozporządzenia z 30 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 29 poz. 174) mają co do tych użytków w zupełności zastosowanie, z tem jednak zastrzeżeniem, że co do czasu trwania przymusowej dzierżawy winni pp. Starostowie porozumieć się poprzednio z inspektorem majątków państwowych, wzgl. z zarządcą państwowym majątku prywatnego, przyczem czas trwania dzierżawy przymusowej nie powinien w regule przekraczać czasu dzierżawy odnośnego majątku.

Warszawa, dn. 14 czerwca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) Dr. Bardel.

27.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie działalności Referentów Rolnictwa na powiatach.

Cheąc, żeby praca Referenta Rolnictwa była produktywną i związaną z życiem, żeby Referent Rolnictwa był rzeczywistie ogniwem, łączącym Ministerstwo ze społeczeństwem, Referent powinien bywać na wszystkich zebraniach Sejmiku, brać udział w komisjach powiatowych: Odbudowy Kraju, Rozdziału Drzewa, Oceny strat wojennych, etc., na których są omawiane i decydowane najżywotniejsze sprawy naszego rolnictwa.

Referenci Urzędu powinni bywać na wszystkich zebraniach Okręgowego Związku Kółek Rolniczych, Towarzystw Rolniczych i innych instytucji społeczno-rolniczych, powinni mieć z tych zebrań odpisy protoko-

Jak najczęstsze bywanie w gminach i wioskach zbliży referenta do drobnych gospodarzy, pozwoli poznać prawdziwe potrzeby wsi.

W takich tylko warunkach praca Referenta będzie owocna. — Wobec powyższego proszę Pana Starostę, żeby zrobił wszystko co będzie w jego mocy, by ułatwić tak trudną, a jednak w obecnej chwili tak ważną pracę Referenta rolnictwa. —

Białystok, dnia 7 grudnia 1920 r.

Departament Roln. — Weter.

Nr. 1115/6 R. W.

Za Wojewodę

(—) J. Żurkowski.

28.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie zwracania się Referentów Rolnictwa bezpośrednio do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W ostatnich czasach zachodziły wypadki zwracania się w różnych sprawach przez Panów Referentów rolnych bezpośrednio do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niniejszem zwracam uwagę, że referaty rolne przy powiatach w zakresie spraw swoich winny komunikować się z Departamentem Rolnictwa i Weterynarii w Białymstoku, a tylko w wyjątkowych wypadkach i to za naszym pozwoleniem bezpośrednio z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Zwracanie się bezpośrednio do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w bardzo wielu wypadkach wprowadza tylko zamieszanie i hamuje rozwiązywanie sprawy, gdyż Władze centralne z natury rzeczy, nie znając wszystkich rozporządzeń i postanowień Województwa, podania i dezyderaty powiatów zmuszane są odsyłać z powrotem do Województwa. —

Białystok, dnia 14 grudnia 1920 r.

Departament Roln. — Weter.

Nr. 1050/2 R. W.

Za Wojewodę

(—) J. Żurkowski.

29.

Okólnik Wojewody do Starostów, Magistratów i Gmin w sprawie rekwizycji ogrodzeń z drutu i. t. p. zabezpieczeń upraw ogrodowych.

Towarzystwo Ogrodnicze Warszawskie pismem z dn. 26 listopada r. b. L. 1171, zwróciło się do Województwa Białostockiego z odezwą, w której komunikuje: „W czasach obecnych podlegają częstym rekwizycjom ogrodzenia z drutów, ogrodzenia siatkowe, parkany i. t. p. zabezpieczenia upraw ogrodowych. Uprawy te, pozbawione zabezpieczeń ulegają w krótkim czasie niszczeniu, co naraża właścicieli na poważne straty, powodujące równocześnie upadek przemysłu ogrodniczego”

Wobec tego Towarzystwo zwraca się z prośbą do Województwa, by w wypadkach takich rekwizycji zechciało otoczyć swą opieką i możliwie zabezpieczyć

wszelkie uprawy ogrodnicze od wyżej wskazanych rekwizycji, dopomagając w ten sposób, do podtrzymania tej tak ważnej gałęzi przemysłu krajowego.

Uznając kwestję ochrony i popierania rozwoju ogrodnictwa za jedno z zadań rządu, polecam wszystkim pp. Starostom, Magistratom i Gminom Województwa Białostockiego, by udzielali wszelkiej możliwej w wypadkach powyżej wskazanych interwencji i natychmiast komunikowali o ewentualnych faktach Województwu (Departament Rolnictwa i Weterynarii) drogą służbową z zaznaczeniem co narazie było przedsięwziętem na miejscu, celem likwidowania szkody. —

Białystok dnia 4, grudnia 1920 r.

Departament Roln. Weter.

Nr 938/5 R. W.

Za wojewodę

(—) J. Żurkowski.

D.

w sprawach lasowych.

30.

Okólnik (Nr. 216) Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do p. p. Wojewodów i Okręgowych Inspektorów Ochrony lasów, oraz do Krajowego Inspektora lasów we Lwowie w przedmiocie określenia rozdziału drzewa budulcowego z lasów prywatnych dla celów odbudowy.

Rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 2/IX r. b. (Monitor Polski z dn. 21/IX 1920 r. Nr. 214) zarządzono zajęcie dla celów odbudowy z lasów b. zaboru rosyjskiego i Małopolski 30% ogólnej produkcji drzewa budulcowego, przypadającego do eksploatacji z 10 letnich zrębów zaległych, bieżących i przyszłych. —

Wobec powyższego polecam Urzędowi Ochrony Lasów, względnie Inspekcjom leśnym, niezwłocznie w porozumieniu z Komisją Rozdziału Drzewa przystąpić do ścisłego określenia kontyngentu drzewa budulcowego dla celów odbudowy.

Kontyngent ten ma być obliczany: a) dla lasów wolnych od służebności włościańskich, na całym obszarze państwa i dla lasów obciążonych służebnościami włościańskimi w Małopolsce w stosunku 300/0 wszystkiego drzewa budulcowego, znajdującego się w 10-ciu zrębach kolejnych, a to zaległych, bieżących i przyszłych; b) dla lasów b. Królestwa Kongresowego obciążonych służebnościami w stosunku 300/0 drzewa budulcowego we wszystkich zrębach zaległych, o ile ilość ich nie przekracza kolejnych zrębów wyznaczonych do wyrębu w okresie 5-cio letnim od roku 1920/21 do 1924/25 włącznie. —

W tym celu Urzędy Ochrony Lasów, względnie Inspekcje leśne winny zebrać potrzebne dane na miejscu przy szczegółowym badaniu lasów prywatnych. W wielu wypadkach można posiłkować się danymi, jakie mają Urzędy Ochrony Lasów w aktach spraw leśnych, rozpatrywanych już przez Okręgowe Komisje O. L.

Dane, dotyczące każdego lasu należy protokołować w formie praktykowanej dotychczas w urzędach O. L. i Inspekcjach leśnych, oznaczając ściśle: 1) obszar

ogólny lasu, 2) stan jego podług klas wieku, gatunków, wzrostu, i zawartości, 3) powierzchnie niezalesione, 4) powierzchnie zrębu rocznego, 5) ilość i obszar zrębów niewyrabianych we właściwym czasie podług planu gospodarczego (zaległych).—

Określenia kontyngentu drzewa budulcowego w lasach urządzonych należy dopełnić z wszelką możliwą dokładnością przez oszacowanie etatu masy drzewnej, jaka podług planu gospodarczego przypadnie ze zrębów zaległych, bieżących i następnych do wybrania w okresie 10 letnim, a z tego wyprowadzić ilość drzewa budulcowego na potrzeby niezbędne odbudowy w myśl art. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministerstwa R. i D. P. z dnia 2/IX 1920 r. przeznaczyć się mającą w okresie 5 letnim od roku 1920/21 do 1924/25 włącznie.—

W lasach nieurządzonych należy określić kontyngent drzewa budulcowego w ten sam sposób po uprzednim ustaleniu stosownie do stanu lasu, etatu masy drzewnej i oznaczeniu miejsca projektowanego wyrębu.—

Drzewo szpilkowe I klasy, według klasyfikacji ustalonej w przepisach Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dn. 12/XII 1919 r. (Dz. Urz. Min. R. i D. P. 1919 r. Nr. 25) zalicza się do etatu 10-cio letniego, który ma być podstawą do oznaczenia kontyngentu; drzewo to jednak nie podlega zajęciu na cele odbudowy, wyjąwszy wypadki przewidziane w rozporządzeniu. Również zajęciu nie podlega drzewo użytkowe dębowe I i II klasy.—

Określenie kontyngentu drzewa budulcowego, dopełnione przez Urzędy Ochrony Lasów i Inspekcje leśne w niczem nie powinno krępować przygotowywania przez właścicieli lasów materiału budulcowego dla oddania do dyspozycji Kom. R. D. w myśl rozporządzenia Ministerstwa i musi być wyjątkowo szybko zakończonem i podanem do wiadomości Komisji R. D., najpóźniej do dnia 1 stycznia 1921 r.

Gdyby personal Urzędów O. L., względnie Inspekcji leśnych nie był w stanie wykonać zamierzonej roboty określenia kontyngentu w terminie wyżej wskazanym, należy w swoim czasie w porozumieniu z Komisją R. D. zaangażować potrzebną ilość techników leśnych prywatnych, koszt utrzymania których w całości ma obciążyć Komisję Rozdziału Drzewa.

Ponieważ sprawa wyznaczenia kontyngentu drzewa budulcowego na cele odbudowy jest sprawą pierwszorzędnej dla państwa doniosłości i wymaga jak największego pośpiechu, przeto wszystkie bieżące mniej ważne roboty w Okręgowych Urzędach O. L. należy czasowo przerwać, załatwiając tylko najważniejsze, niecierpiące zwłoki.

Główny Inspektor O. L. winien przekonywać się osobiście o postępie tej pracy, a Urzędy O. L. względnie Inspekcje leśne winny składać co miesiąc wykazy oddanego do dyspozycji Komisji R. D. kontyngentu drzewa budulcowego z wyszczególnieniem: jaka ilość, jaki gatunek i rodzaj drzewa, z czyjego lasu i dla której P. K. R. D. ma być wydany.—

Wobec naglącej potrzeby dostarczania kontyngentu drzewa budulcowego na cele odbudowy wkładam na pp. Wojewodów i Głównego Inspektora Ochrony Lasów obowiązek pilnego czuwania nad wykonaniem niniejszego zarządzenia i połączania do odpowiedzialności według całej surowości praw.—

Warszawa, dnia 7 października 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) Poniatowski.

E.

W sprawach sanitarnych.

31.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w przedmiocie budowy i utrzymania studni.

Na podstawie artykułu 3, punktu c, Ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 61, poz. 388), o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, zarządzam wobec szerzenia się w kraju chorób zakaźnych przewodu pokarmowego i wobec pojawienia się cholery azjatyckiej, co następuje:

Art. 1.

Budowanie wszelkiego rodzaju nowych studzien, oraz przebudowa studzien już istniejących, odbywać się może tylko za zezwoleniem właściwych ciał samorządowych (Urzędów gminnych, Magistratów).

Art. 2.

Przy wydawaniu zezwoleń przewidzianych w art. 1, przestrzegać należy, aby w wypadkach budowania studni nowych stosowano system studni wierconych, tak zw. abisyńskich (Nortona), składających się z rury żelaznej w ziemię wpuszczonej i z pompy dla czerpania wody.

Art. 3.

Studnie należy budować możliwie jak najbliżej domu, dla którego są przeznaczone, jednak w odległości, conajmniej 20 metrów od miejsc stale zanieczyszczonych, jako to: gnojówek, dołów kloacznych, ścieków, kanałów, i t. p. Przy glebie łatwo przepuszczalnej odległość od powyższych miejsc winna wynosić przynajmniej 30 metrów.

Przy budowie studni należy również zwracać uwagę, aby prąd wody gruntowej nie biegł w kierunku od miejsc zanieczyszczonych do studni.

Art. 4.

Głębokość studni, t. j. odległość od powierzchni gruntu do powierzchni wody nie może być mniejszą, jak 3 metry w glebie nieprzepuszczalnej, a 6 metrów w glebie przepuszczalnej.

Art. 5.

Studnie należy budować o ile możności w punktach, wznoszących się ponad poziom gruntu otaczającego je, tak, aby w czasie deszczu, nieczystości z gruntu tego nie spływały ku studni; tam, gdzie odpowiednich wzniesień niema, należy w każdym razie miejsce na studnię obrane zabezpieczyć w inny skuteczny sposób przed napływem nieczystości z gruntów sąsiednich.

Studnie zaopatrzyć należy w urządzenie, ułatwiające szybki odpływ wody ściekającej przy czerpaniu.

Art. 6.

Tam, gdzie, bądź to ze względu na niemożliwość uzyskania odpowiedniego urządzenia studziennego, bądź też z uwagi na znaczne trudności utrzymania studni w stanie zdatnym do użytku, system studni wierconych (Nordona) zastosować się nie da, mogą Urzędy gminne (Magistraty) zezwalać na budowę studni kopanych. Studnie takie winny jednak niezależnie od wymogów, wymienionych w artykułach poprzednich, odpowiadać następującym warunkom:

1) Ściany studzienne winny być ujęte w szczelną cembrowinę betonową, sięgającą aż do powierzchni wody, używanie cembrowiny drewnianej jest narazie dopuszczalnym, aż do odwołania.

2) Cembrowina winna się wznosić ponad powierzchnię gruntu, conajmniej na pół metra.

3) Otwór studzienny winien być przykrytym stałą szczelną, ruchomą wlekiem, które otwierać można tylko w chwili czerpania wody.

4) Dla czerpania wody należy studnię zaopatrzyć w wiadro umocowane na stałe na łańcuchu lub przy żórawiu.

5) Na brzegu cembrowiny należy urządzić podstawę dla stawiania wiadra.

6) Całą studnię należy ogrodzić, względnie w inny sposób zabezpieczyć przed dostępem do niej dzieci i zwierząt.

7) Wiadra, przy studniach umieszczonych na placach publicznych i targowiskach, na których odbywa się spęd bydła lub postój wozów, winny być zaopatrzone z wierzchu w kratę.

Art. 7.

Studnie obecnie istniejące, a nie odpowiadające powyższym wymogom, winny być najdalej do 6 tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia doprowadzone przez właścicieli do stanu wymaganego tem rozporządzeniem.

Art. 8.

Wszystkie studnie, których odległość od miejsc, wskazanych w art. 3 jest mniejsza, niż 10 metrów w glebie nieprzepuszczalnej, względnie 20 metrów w glebie przepuszczalnej, oraz te studnie dalej położone, co do których badanie lekarskie wykazało obecność w wodzie zarasków lub składników pośrednio lub bezpośrednio dla zdrowia szkodliwych, podlegają natychmiastowemu zamknięciu.

Art. 9.

Zakazuje się czerpania wody ze studni kopanych za pomocą naczyń przynoszonych z domu, prania bielizny i płukania naczyń bezpośrednio koło studni, oraz jakiegokolwiek innego zanieczyszczania studni, tak kopanych, jak wierconych.

Art. 10.

Przeciwko wydanym na zasadzie powyższych postanowień zarządzeniom Urzędów gminnych i Magistratów, przysługuje w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia odwołanie w toku Instancji do właściwych samorządowych władz nadzorczych, Rozstrzygnięcia władzy nadzorczej, wydane w drugiej Instancji są ostateczne.

Postanowienie niniejsze nie narusza w niczem roszczeń prywatno-prawnych, wynikłych wskutek stosowania przepisów tego rozporządzenia.

Art. 11.

Urzędy gminne i Magistraty obowiązane są utrzymywać wszystkie na powierzonym im obszarze znajdujące się studnie w ciągłej i dokładnej ewidencji, przeprowadzać przy pomocy odpowiednich organów, conajmniej raz na miesiąc kontrolę stanu studni, oraz rozłożyć baczny nadzór nad przestrzeganiem przez ludność postanowień niniejszego rozporządzenia.

Organy Policji Państwowej winny w tym kierunku skutecznie współdziałać z Urzędami gminnymi i Magistratami i zgłaszać im niezwłocznie posiadane przez siebie wiadomości, bądź to o popełnionych przekrocze-

niach, bądź też o brakach i wadliwościach w urządzeniach studziennych.

Art. 12.

Samorządowe władze nadzorcze i Instancji wykonywać będą na zasadzie obowiązujących przepisów, za pośrednictwem odpowiednio wykwalifikowanych organów ścisły nadzór nad wypełnieniem przez Urzędy gminne i Magistraty obowiązków, ciążących na nich z mocy niniejszego rozporządzenia.

Organy sanitarne władz administracyjnych I i II Instancji obowiązane są współdziałać w tej akcji nadzorczej z wymienionymi w ustępie pierwszym władzami.

Art. 13.

Właściciele studni, niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia, tudzież osoby przekraczające przepisy, zawarte w art. 9. podlegają karom przewidzianym w art. 8. ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 61, poz. 388). Ponadto wadliwe urządzenia studzienne mogą być z urzędu doprowadzone do stanu wymaganego tem rozporządzeniem na koszt opornych właścicieli.

Art. 14.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc wszelkie sprzeczne z niem postanowienia o budowie i utrzymaniu studni, obowiązujące dotychczas w b. zaborze rosyjskim i w Małopolsce.

Art. 15.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia (Dziennik Urzędowy Nadzw. Nacz. Komisarjatu Nr. 16. z dnia 25/10 1920 r. Nr. 20047).

32.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w przedmiocie odkażania studzien.

Odkazanie studzien jest celem racjonalnym wtedy tylko, kiedy uprzednio zabezpieczy się je przed dalszym dopływem nieczystości resp. infekcji.

O ile postulat ten jest niewykonalnym, należy studnie zamknąć lub lepiej zasypać i w ten sposób stłumić ognisko zakażenia.

Gdy zabezpieczenie studni przed dalszym zakażaniem przeprowadzono, — należy dokonać dezynfekcji przy pomocy jednej z podanych poniżej prostszych metod, których wybór zależy musi od rozporządzalnych środków i warunków pracy.

Metody odkażania:

1) Para o temperaturze 100° C., — albo wyżej pod ciśnieniem.

Sposób wykonania: Za pomocą rur lub węzów wprowadza się parę o żądanej temperaturze na dno studni i puszcza się ją tak długo, aż woda w studni zawrze, albo przynajmniej będzie bliską wrzenia (80—85° C). Parę wrzącą puszcza się też na ściany studni na całej ich powierzchni. Zastosowanie tej metody możliwem tam tylko jest, gdzie istnieje wydajne źródło pary i sposobność uzyskania jej i doprowadzenia w dużej ilości, a więc w studniach na stacjach kolejowych lub w pobliżu toru kolejowego, w studniach fabrycznych i. t. p.

2) Wapno.

Sposób wykonania: Do studni wrzuca się obficie

wapna niegaszonego tak, iżby zlasowało się (zgasiło) w wodzie studziennej. Sciągnięte cembrowiny zlewa się dokładnie mlekiem wapniennym. (1 kg. wapna niegaszonego z 4 L. wody daje przeszło 4 L. mleka wapniennego). Ilość wapna, którą dodać trzeba do wody studziennej, winna być tak duża, aby otrzymać silną alkaliczną reakcję wody. Wrzucić więc należy najpierw jako przeciętną ilość 50 kg. wapna, a następnie je dodawać wedle potrzeby, kontrolując reakcję. Następnie należy studnię na 24 godzin (czas trwania dezynfekcji) zamknąć, a potem wodę ze studni czerpać tak długo, aż pozbędzie się przykrego smaku i reakcja (na lakmus) będzie znowu obojętną.

3) Kwasy mineralne (solny, siarkowy, azotowy).

Sposób odkażania, podobny jak przy dezynfekcji wapnem.

Kwasu wlewa się do wody tyle, aż przyjmie ona wybitnie kwaśną reakcję. Sciągnięte cembrowiny zmywa się dokładnie 3% kwasem. Studnię na 24 godzin zamyka się, aby dezynfekcja działała, a po upływie tego terminu, — wodę czerpie się tak długo, aż smak jej i oddziaływanie będą znowu obojętne. Przy urządzeniach studziennych z częściami żelaznymi stosowanie kwasów nie jest wskazane.

Metody ściślejsze są skomplikowane chemicznie i jako takie praktycznie w naszych warunkach zastosowane być nie mogą.

(Dziennik Urzędowy Nadzw. Nacz. Komisarjatu № 20 z dnia 29 listopada 1920 r. Nr. 22161).

33.

Okólnik Ministerstwa Zdrowia Publicznego do Wojewódzkich Urzędów Zdrowia i Okręgowego Urzędu Zdrowia stoł. m. Warszawy w kwestji egzaminów na kupców ukwalifikowanych do sprzedawania towarów farbiarskich.

Wobec częstych zapytań, do kogo należy egzaminowanie kandydatów na kupców ukwalifikowanych do sprzedawania towarów farbiarskich, Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia:

1. Egzaminy te odbywają się w Wojewódzkich (Okręgowych) Urzędach Zdrowia przed Inspektorem farmaceutycznym, w obecności Dyrektora Wojewódzkiego (Okręgowego) Urzędu Zdrowia lub jego zastępcy, według programu wyszczególnionego w § 2 Ustawy dla kupców ukwalifikowanych do sprzedawania artykułów farbiarskich, zatwierdzonej przez Radę Administracyjną b. Królestwa Polskiego 21 października 1844 r.

2. Celem dopuszczenia do egzaminu kandydat winien wnieść pisemne, należycie podatkiem stempłowym opłacone podanie i dołączyć do niego:

1. curriculum vitae;

2. dowód na prawne zamieszkanie w kraju;

3. kwit, którejkolwiek Kasy Skarbowej z uiszczenia opłaty egzaminacyjnej w wysokości 150 marek.

Warszawa dnia 13 listopada 1920 r.

Nr. XI. 38398. 3105. 20.

Minister:

w z.

(—) Chodźko.

Województwo Białostockie
Wojewódzki Urząd Zdrowia

Białystok, dn. 27 grudnia 1920 r.

Do Starostów Województwa Białostockiego

(Do P.P. Lekarzy powiatowych.)

Powyższy okólnik przesyła się dla celów informacyjnych.

Wojewoda:

w z.

p. o. Dyrektora:

(—) Dr. Siemaszko.

F.

w sprawach aprowizacyjnych.

34.

Okólnik Wojewody do Starostów co do zaprowadzenia ksiąg zażaleń w magazynach zbożowych.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Aprowizacji pismem № 20598/II z dnia 25. X. r. b. polecam Panu założyć ksiąg zażaleń w każdym magazynie zbożowym, do którego producenci rolni odstawiają zboże kontyngentowe. Książka zażaleń winna być sprawdzoną przez delegata P. U. Zbożowego, oraz przez władze administracyjne.

Białystok, 8. listopada 1920 r.

Nr. 476/I A.P.

I

Wojewoda:

(—) Popielawski.

35.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie pokrycia chesnego za dzieci niezamożnych pracowników państwowych.

Przesyła się odpis Uchwały Rady Ministrów celem sporządzenia i przedłożenia w terminie dni 8-miu właściwemu Ministerstwu wykazu dzieci niezamożnych urzędników, które uczęszczają do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych. Wspomniany wykaz zawierać winien następujące rubryki:

1) liczbę porządkową, 2) imię i nazwisko, charakter i stopień służb. ojca wzgl. matki, 3) imię i nazwisko dziecka, 4) nazwę i siedzibę szkoły, 5) klasę, do której uczęszcza dziecko, 6) wysokość wpisu (chesnego) w pierwszym półroczu.

Białystok, 8 listopada 1920 r.

Nr. 478/I A.P.

I

Wojewoda:

(—) Popielawski.

Prezydium Rady Ministrów

№ 16585

Warszawa, dnia 2 października 1920 r.

W y c i ą g

z protokołu 81-go posiedzenia Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, odbytego dn. 27 września 1920 r.

Punkt 9: Rada Ministrów uchwaliła powiększenie kredytów zapomogowych, przewidzianych w preliminarzu poszczególnych Ministerstw, celem umożliwienia pokrycia w I półroczu r. szk. 1920/1 najwyżej do połowy wpisowego (czesnego) za dzieci niezaможnych pracowników państwowych, oraz wojskowych zawodowych, które z braku miejsc w szkołach państwowych pobierają naukę w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Wykaz zapomóg udzielonych w I. półroczu roku szkolnego 1920/1 ze wskazaniem szkół i klas, do których uczęszczają dzieci pracowników państwowych oraz zawodowych wojskowych, poszczególne Ministerstwa prześlą w jak najbliższym czasie Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Jadnocześnie zastrzega się, aby poszczególne Ministerstwa nie zakładały na koszt państwa ogólnokształcących średnich szkół, prywatnych. Takie szkoły już istniejące winny być przekazane Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

36.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie kolejności przydziałów.

Dla prawidłowszego stosowania kolejności aprowidowania ludności, wskazanej w reskrypcie moim z dnia 21/IX b. r., L: 13/I-AP, punkt 5 polecam Panu niezależnie od przesyłanych sprawozdań stanu ludnościowego powiatu, przysyłać co miesiąc oddzielne wykazy zapotrzebowania na przydziały dla osób zaliczonych do kategorii ludności dodatkowo aprowidowanej, dalej dla koni, będących własnością instytucji państwowych i komunalnych, oraz dla instytucji dobroczynnych miejskich i innych, aprowidowanych przez Starostwo. Zechce Pan ściśle do tego się zastosować i przysyłać wyżej wskazane wykazy zapotrzebowania najpóźniej do dnia 20-go każdego miesiąca na miesiąc następny, by tym sposobem dać możność przesyłania Panu przydziałów bez opóźnienia.—

Białystok, 8 listopada 1920 r.

Nr. 488/1 - Ap.

II

Wojewoda:

(—) Popielawski

37.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie przedkładania wykazu cen rynkowych artykułów pierwszej potrzeby.

W ślad za okólnikiem № 29 z dnia 3/XI - 1920 r. L: 283/1-AP. jeszcze raz pouczam niektórych p. p. Starostów, iż winni 5-go każdego miesiąca przysyłać do Województwa wykaz cen rynkowych artykułów pierwszej potrzeby za miesiąc ubiegły w dwóch egzemplarzach.

Zwracam uwagę p. p. Starostów, iż bezpośrednie komunikowanie się Panów z Ministerstwem jest niedopuszczalnym.

Białystok 12 listopada. 1920 r.

Nr. 283/2 - AP.

III

Wojewoda:

(—) Popielawski.

38.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie produkcji browarów w 1920/21 r.

W związku z rozporządzeniem Ministra Aprowizacji z dn. 18/IX r. b. Ust. № 98, poz. 557 w sprawie przerobu ziemiołódów na piwo w browarach Kongresówki, polecam Panu sporządzić wykaz browarów w powiecie i skonstatować protokolarnie następujące dane:

a) ilości surowców przerobionych w browarach od dnia 1 września 1919 r. do dnia 1 września 1920 r. (podług ksiąg skarbowych);

b) ilości jęczmienia i słodu, które znajdowały się w browarze w dniu 1 września 1920 r. lub w dniu bytności urzędnika Starostwa;

c) ilości surowców, przerobionych od dnia 1 września 1920 r. do dnia zaprotokółowania (podług ksiąg skarbowych i wag automatycznych).

Na podstawie zebranych na miejscu wiadomości Starostwa prześlą do Województwa spis browarów z wyszczególnieniem powyższych danych, te zaś Starostwa w powiatach w których znajdują się już zarejestrowane browary, wypełnią w przesłanym wzorze wszystkie wolne rubryki, a zarządom browarów doręczą za pokwitowaniem zawiadomienia następującej treści:

„ZAWIADOMIENIE”

W myśl rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 17 września 1920 r. (Dz. Ust. № 98, poz. 657) Starostwo podaje do wiadomości, że przewidziany przez Ministerstwo Aprowizacji dla browaru Pana

w

kontyngent ziemiołódów na kampanję od dnia 1 września 1920 r. do 1 września 1921 r. wynosi

Ponieważ browar w 1919/20 r. przekroczył przewidziany przez Ministerstwo Aprowizacji kontyngent o cnt. m., zatem w bieżącej kampanji 1920/21 r. ma prawo przerobić cnt. m.

Ponieważ browar w dn. 1/9 1920 r. posiadał remanent jęczmienia cnt. m. i słodu cnt. m., zatem w bieżącej kampanji 1920/21 r. ma prawo zakupić pozakontyngentowych ziemiołódów cnt. m.

Odpiśy zawiadomeń, wystosowanych przez Starostwa do browaru w 2-ch egzemplarzach winny być przesłane w przeciągu dni 14-tu do Województwa.

Białystok, 17/XI 1920 r.

Nr. 327/3 - AP.

III

Wojewoda:

Popielawski.

39.

Okólnik Wojewody do Starostów z powodu trudności powodowanych przez p.p. Starostów odnośnie do ładunków zbożowych dla P. U. Z.

Przesyła się do wiadomości i ścisłego przestrzegania okólnik Ministerstwa Aprowizacji № 57074/ 19140 Rol. Białystok, dnia 30/XI 1920 r.

Nr. 217/3 AP.

II

za Wojewodę:

(—) Jan Kołek.

Warszawa, dnia 30 /IX 1920 r.
Ministerstwo Aprowizacji
№ 57074/ 19140 Rol.

Do
Wojewodów: Warszawskiego, Łódzkiego, Kie-
leckiego, Lubelskiego i Białostockiego.

Ministerstwo zostało powiadomione przez Państwo-
wy Urząd Zbożowy, że Agentury P. U. Z. niejednokro-
tnie napotykały przy wysyłkach ładunków zbożowych dla
P. U. Z. na trudności, czynione przez p. p. Starostów,
którzy żądając przedstawienia listów przewozowych do
poświadczenia, zatrzymują takowe, co ujemnie wpływa
na sprawne i śpieszne wysyłanie ładunków zbożowych.
Wobec tego, że przepisy wykonawcze do ustawy z dnia
9 lipca r. b. nie przewidują i nie wymagają zaśwadcze-
nia listów przewozowych na zboże, wysyłane przez
Agentury P. U. Z. przez odnośne Starostwa, Minister-
stwo poleca rozesłać p. p. Starostom powierzonego Wo-
jewództwa odnośne wyjaśnienia w tej sprawie.

Minister w. z. (—) K. Ligowski.

40.

*Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie
nadsyłania Intendanturze wykazów cen rynkowych.*

Na skutek listu szefa Intendantury Okręgu Gene-
ralnego Warszawskiego z dn. 7/XI. 20 r. L. 88985/III. Z.
w sprawie terminowego nadsyłania przez Starostwa wy-
kazów cen rynkowych w powiecie, polecam Panu Sta-
roście akuratne wykonanie takowych na formularzach
cenników, rozsyłanych do pp. Starostów i przesłanie raz
na miesiąc do wskazanej wyżej Intendantury.

Białystok, 30 listopada 1920 r.

№ 360/2 AP.

III

za Wojewodę:

(—) Jan Kotek.

41

*Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie
przewozu zboża dla uczniów szkół rolniczych.*

№ 591/1 A. P.

II

Białystok, 6/XII 1920 r.

Do Panów Starostów

Województwa Białostockiego

Przysła się do wiadomości i ścisłego przestrzegania

Wojewoda

(—) Popielawski.

Ministerstwo Aprowizacji
№ 22045 II Tr. 3165.

Warszawa, 22/XI 1920 r.

Do Pana Wojewody

Białostockiego

Ministerstwo Aprowizacji poleca, ażeby uczniom
niższych szkół rolniczych, wnoszącym opłaty za naukę
in natura w zbożu i przetworach zbożowych, przy zgła-
szaniu się ich o zezwolenie przewozowe, odnośne wła-

dze wydawały w drodze wyjątku zezwolenia jednorazo-
we do wysokości 200 kg. włącznie.

Minister:

w. z. Hellwig.

42.

*Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie
przydziału świec dla powiatów.*

Na skutek rozporządzenia Ministerstwa Aprowiza-
cji z dnia 18. XI. 20 r. L: 59439/25902/III AP. w spra-
wie przydziału świec dla powiatów przesyłam Panu Sta-
roście klucz rozdziału świec dla powiatu i instrukcję w
sprawie obrotu takowemi.

Repartycja świec.

Świece winny być dzielone między całą ludność
pod kontrolą referentów aprowizacyjnych według normy
ustalonej, na mieszkantę, względnie na rodzinę (dla
miast norma może być nieco większą aniżeli dla wsi)
w stosunku do ilości świec otrzymanych każdorazowo.
Pewna ilość świec powinna być rezerwowana dla
Instytucji państwowych i społecznych (szpitali, szkół,
apteki). Z powodu małej ilości świec, dodatkowych
przydziałów Ministerstwo uwzględniać nie będzie.

Hurtowni odbiorcy i detajliści.

W myśl umowy zawartej z Towarzystwem Rozdziału i
Sprzedaży nafty w dn. 12/XI. 20 r., sprzedaż świec zo-
stała powierzona wyżej nadmienionemu T-wu.—Hurtow-
nymi odbiorcami świec w powiatach będą dytychczasowi
hurtowni odbiorcy nafty. O ileby instytucja hurtowni nie
wywiązywała się sprawnie ze swych zobowiązań może
być zniesiona na wniosek Rady Aprowizacyjnej za zgodą
i aprobatą Województwa i Ministerstwa. Powiatowi od-
biorcy hurtowni winni odsprzedawać świece jedynie hur-
townie, t. j. skrzynkami, wagi 50 do 100 kg. netto i tyl-
ko osobom, które wykażą się pozwoleniami piśmiennymi
władz miejscowych i po cenach zatwierdzonych. Insty-
tucje hurtowe są obowiązane wpłacać należność za
świece do T-wa Rozdziału i Sprzedaży nafty przy za-
mówieniu. Detajliści mogą sprzedawać świece ludności
jedynie zgodnie z otrzymaną instrukcją organu I-ej In-
stancji według cen ustalonych i są obowiązani wyliczyć
się z otrzymanej ilości świec. Koniecznym jest, żeby de-
tajliści sprzedawali jedynie świece kontyngentowe.

Kalkulacja cen.

Od dnia 1 listopada 1920 r. obowiązują ceny na
świece w sprzedaży hurtowej loco skład przy stacji ko-
lel normalnej za 100 kg. 4010 Mk.— W kalkulacji
hurtownika dolicza się równowartość rzeczywistej zwyż-
ki kosztów w związku z przeładowaniem i przewozem
świec kolejką dojazdową lub końmi od stacji kolej normal-
nej do hurtowni w wysokości nie przewyższającej
faktycznej ceny i manko efektywne w wysokości nie
przewyższającej razem 40 Mk. od 100 kg., oraz 3% od
ceny hurtowej, pobieranej przez T-wo Rozdziału i Sprze-
daży nafty loco wagon, t. j. 120 Mk.— Inne koszty w
kalkulacji uwzględniane być nie mogą.

Kalkulację hurtownika zatwierdza Starosta, również
i cenę detajlisty, która to ostatnia cena nie powinna
przewyższać hurtowej ceny więcej jak o 300 Mk. na
100 kg. Zaznacza się, że detajliście pozostają się ponadto
skrzynki wartości około 50 Mk. za sztukę.

Odpisy kalkulacji hurtownika i detajlisty winny być

przesyłane do Województwa dla kontroli.

Ewidencja.

Starostowie winni prowadzić ścisłą ewidencję otrzymanych świec, oraz ich obrotu w powiecie i przysyłać Województwu na 1-go każdego miesiąca sprawozdanie za miesiąc ubiegły z obrotu świec, podług załączonego

wzoru.

Białystok, 10 grudnia 1920 r.

Nr. 570/2 A. P.

III.

Wojewoda;
Popielawski.

S P R A W O Z D A N I E
z obrotu świec za miesiąc 192 .. roku.
w powiecie

L. porządkowa.	Nazwa powiatu	Instytucja hurtowa odbiorcza.	Nazwa st. kolejowej, do której są ekspe- dowane świece.	Data otrzymania świec.	Skład centralny, wysyłający świece.	K i l o g r a m y					Cena hurtowa za 100 kg. loco st. ko- lejowa.	Cena hurtownika za 100 kg.	Cena detaliczna za 1 funt.	Uwagi.
						Ilość otrzymana.	Razem otrzy- mano w mies.	Remanent na 1-go.	Ogółem.	Wydano.	Remanent na 1-go.			

V

**Okólniki innych Ministerstw, oraz podległych im
Władz i Urzędów.**

43.

*Okólnik Dyrekcji Poczty i Telegrafów Okręgu
Warszawskiego do podległych Urzędów w sprawie
opłaty pocztowej za przesyłkę korespondencji Urzędów
gminnych i Magistratów.*

Zauważono, że niektóre Urzędy pocztowe wbrew rozporządzeniu Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 5 września ub. r. Nr. 25950/1306/IV (Dz. Urz. Nr. 14) odmawiają przyjęcia od Urzędów gminnych i Magistratów miast korespondencji opłacanej urzędowymi znaczkami pocztowymi według taryfy niższej.

Wobec tego wyjaśnia się, że Urzędy gminne i Magistraty miast należą do instytucji samorządowych, a zatem, na zasadzie wyżej wspomnianego rozporządzenia, mają prawo do korzystania ze zniżonych opłat i używania marek urzędowych, dla opłacania korespondencji urzędowej.

Warszawa, dn. 30 marca 1920 r.

Wydział IV № 32803/1132

Prezes Dyrekcji

(—) Zajdler.

Kierownik Wydziału

(—) Witkowski.

VI

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego.

44.

Wykaz Stowarzyszeń i Spółek zarejestrowa-

*nych w Urzędzie Wojewódzkim Białostockim:
W roku 1920*

Marzec

1. Stowarzyszenie spożywcze w Bzurach, pow. Szczuczyn (9-3-20 r.).
2. Stowarzyszenie spożywcze „Jedność” w Nowogrodzie pow. Łomża, (9-3-20 r.).
3. Stowarzyszenie współdzielcze spożywcze „Lachowianka” w Lachowie pow. Szczuczyn (10-3-20 r.).
4. Stowarzyszenie spożywcze „Jedność” w Siemiatyczach pow. Bielsk (10-3-20 r.).
5. Stowarzyszenie spożywcze Ziemi Łomżyńskiej we wsi Rakowo-Boginiec (10-3-20 r.).
6. Współdzielcze stowarzyszenie spożywcze „Siła” w Sniadowie pow. Łomża (10-3-20 r.).
7. Współdzielcze stowarzyszenie „Jutrzenka” w Włzie pow. Łomża. (10-3-20 r.).
8. Współdzielcze stowarzyszenie spożywcze pracowników państwowych i komunalnych w Grajewie pow. Szczuczyn (12. 3. 20).
9. Współdzielcze stowarzyszenie spożywcze „Przyszłość” w Skaszynie pow. Ostrow (12-3-20 r.).

Maj

10. Stowarzyszenie „Łomżyński Komitet Plebiscytowy” (25-5-20 r.).
11. Współdzielcze stowarzyszenie spożywcze „Społem” w Olszewce gm. Dylewo pow. Ostrołęka (25-5-20 r.).
12. Współdzielcze stowarzyszenie spożywców „Czas” w Kobylinie pow. Mazowiecki (25-5-20 r.).
13. Stowarzyszenie spożywcze „Kooperatywa Urzędników Państwowych w Suwałkach” (28-5-20 r.).
14. Spółdzielcze stowarzyszenie spożywcze pracowników państwowych pow. Łomżyńskiego. (28. 5. 20 r.).
15. Stowarzyszenie „Gospoda Urzędników Woje-

wództwa Białostockiego" (29. 5. 20 r.).

Czerwiec.

16. Stowarzyszenie robotnicze „Łączność” w Białymstoku. (5. 6. 20 r.).

17. Spółka udziałowa „Spółdzielcza fabryka odlewów żelaznych w Kolnie”. (19. 6. 20 r.).

Lipiec.

18. Stowarzyszenie spółdzielcze „Spółka” w Zbójnej. (1. 7. 20 r.).

19. Stowarzyszenie Straży Ogniovej Ochotniczej w Boćkach pow. Bielsk. (2. 7. 20 r.).

20. Stowarzyszenie Straży Ogniovej Ochotniczej w Grajewie pow. Szczuczyn. (3. 7. 20 r.).

21. Stowarzyszenie spółdzielcze spożywców „Jedność” w Horodnianach. (3. 7. 20 r.).

22. Stowarzyszenie spożywcze „Kooperatywa pracowników pocztowych” w Białymstoku. (5. 7. 20 r.).

23. Stowarzyszenie spółdzielcze spożywców drobnych rolników w Zabielu pow. Ostrołęka. (7. 7. 20 r.).

Listopad.

24. Stowarzyszenie spółdzielcze „Bratnia Pomoc” w Dzierzbi. (3. 11. 20 r.).

25. Stowarzyszenie spółdzielcze „Związek Nauczycieli polskich” w Ostrołęce. (3. 11. 20 r.).

26. Stowarzyszenie „Kasa Pogrzebowa” w Suwałkach. (5. 11. 20 r.).

27. Stowarzyszenie „Kasa zapomogowa i pogrzebowa robotników branży apreturskiej w Białymstoku”. (5. 11. 20 r.).

28. Stowarzyszenie Straży Ogniovej w Kolnie. (5. 11. 20 r.).

29. Stowarzyszenie spożywcze „Polska kooperatywa ludowa” w Chmielowie. (10-11-20 r.).

30. Stowarzyszenie Straży ogniovej ochotniczej w Ciechanowcu (6-11-20 r.).

31. Stowarzyszenie kooperatywa robotnicza w Białymstoku „Zjednoczenie”. (10-11-20 r.).

32. Stowarzyszenie kobiet pracujących w Suwałkach (10-11-20 r.).

Grudzień.

33. Spółdzielcze stowarzyszenie spożywcze „Zgoda” w Kleczowie. (2. 12. 20.).

34. Stowarzyszenie oświatowe „Towarzystwo Czytelni Publicznej” w Augustowie (2. 12. 20 r.).

35. Stowarzyszenie spożywcze „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców” w Szafrankach (10. 12. 20.).

45.

Komunikat.

Sporadycznie powtarzają się wypadki, że listy przeznaczone do Bielska, położonego w Województwie Białostockim, wskutek niedostatecznego adresu, bywają przesyłane do Bielska położonego na granicy Śląska i Małopolski, co powoduje opóźnienie w załatwianiu spraw, oraz inne niedogodności.

Wskutek odnoszenia się do Województwa z tego powodu niektórych władz, — zwraca się uwagę, że w dobrze zrozumiałym interesie ogółu leży, aby na przesyłkach do Bielska, położonego w tutejszem Województwie, adresowano „Bielsk Grodzieński”.

VII.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników, ogłoszonych po dniu 15 lutego 1920 r.

46.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr 14 z dn. 21 lutego 1920 r.

75 Rozporządzenie Ministra Skarbu celem uzgodnienia przepisów o należnościach stemplowych z postanowieniami ustawy z dn. 15 stycznia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej.

76. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrywania ludności w drzewo budulcowe i opałowe z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1919 r.

77. Instrukcja dla Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego. — Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych z dn. 3 lutego 1920 r.

78. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie opłat za przewóz podróżnych i bagażu w bezpośrednim pociągu pośpiesznym z Warszawy do Gdańska.

79. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie opłat w pociągach ekspresowych z Paryża do Warszawy.

Nr. 15 z 23 lutego 1920 r.

80. Przepis wprowadczy do ustawy „O tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych”

81. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o organizacji Władz i Urzędów Skarbowych na obszarze województwa Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Warszawskiego, wydane na zasadzie art. 12. 13 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r.

Nr. 17 z 25 lutego 1920 r.

86. Ustawa z dnia 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu jednego miljarde marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i ziem wschodnich.

Nr. 18 z 29 lutego 1920 r.

88. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Robót Publicznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. Dz. Pr. № 63 poz. 368 o pomocy państwowej przy odbudowie gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny.

Nr. 19 z 1 marca 1920 r.

91. Ustawa z dn. 20 lutego 1920 r. w przedmiocie rozciągnięcia na miasta b. zaboru rosyjskiego dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim.
92. Ustawa z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast, oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego.
93. Ustawa z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.
94. Ustawa z dn. 20 lutego 1920 r. w sprawie zmiany art. 3. ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.
96. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy tymczasowej z dn. 2 sierpnia 1920 r. o organizacji władz administracyjnych II Instancji.
97. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz Ministra Sztuki i Kultury o włączeniu urzędów konserwatorskich w skład urzędów wojewódzkich.
98. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie płacenia cła od niektórych towarów w złocie.
99. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie ogólnego podwyższenia taryf kolejowych na przewóz osób, bagażu, zwłok, zwierząt żywych i towarów kolejami polskimi.
100. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dn. 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach.
101. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zatwierdzenia stowarzyszeń spożywczych.

Nr. 20 z 4 marca 1920 r.

104. Ustawa z dn. 20 lutego 1920 r. w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Nr. 21 z 11 marca 1920 r.

117. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie rejestracji i kontroli fabryk maszyn

do wyrobu gільz papierowych na obszarze b. niemieckiej okupacji.

118. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministerstwami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz Robót Publicznych, w przedmiocie utworzenia Komisji Szacunkowej Głównej w Warszawie i Komisji Szacunkowych Miejsowych na terenie b. zaboru rosyjskiego.
119. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie obowiązku podawania danych, dotyczących zakładów przemysłowych, przerabiających produkty rolne.

№ 23 z 17 marca 1920 r.

129. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ustalenia cennika na skóry surowe.
130. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ustalenia cennika na skóry gotowe.
133. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie stosowania ulg taryfowych i wszelkich możliwych ułatwień w przewozie kolejami żelaznymi rodzin, mienia, inwentarzy i materiałów budowlanych rolników przenoszących się z dotychczasowych swych siedzib w celach osadniczych na nabyte z parcelacji obszarów dworskich grunta w innych częściach państwa.
134. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego w przedmiocie powołania Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza Ministerstwa Zdrowia Publicznego do walki z epidemiami.
135. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Aprowizacji, Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu pszenicy, jęczmienia, owsa i przetworów tych zbóż z dn. 29 stycznia 1920 i rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszek, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów z dn. 9 lutego 1920 r.
138. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia norm podatku zasadniczego od zwierząt domowych na rok 1920.
142. Obwieszczenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie sprostowania daty w rozporządzeniu w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszek, gryki, prosa i przetworów z tych ziemiopłodów.

№ 24 z 19 marca 1920 r.

147. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w

sprawie taryfy ulgowej na przewóz tłuczni (szabru, szutru) polskimi kolejami państwowymi.

151. Rozporządzenie Ministra Aproprowizacji w przedmiocie obrotu bydłem, świniami, owcami, kozami, przetworami mięsnymi, tłuszczami, masłem, mlekiem, jajami, drobiem i rybami w powiatach granicznych.

Nr 25 z dnia 22 marca 1920 r.

153. Ustawa z dn. 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich.
156. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie zniesienia zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie niemieckiej.

Nr 26 z 27 marca 1920 r.

157. Ustawa z dnia 12 marca 1920 r. w przedmiocie przyznania kredytu 10 milionów marek na cele urządzenie kas chorych w b. zaborze rosyjskim.

Nr 27 z 27 marca 1920 r.

160. Ustawa z dn. 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny.
163. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie taryfy ulgowej dla szkółek drzew i sadzonek przewożonych polskimi kolejami państwowymi.
164. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie utworzenia na obszarze Województwa Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego, i Białostockiego Komitetu Pomocy Rolnej.

Nr 28 z 1 kwietnia 1920 r.

165. Ustawa z dn. 18. marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych.
170. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie sposobu udzielania pożyczek na pomoc rolną w województwach Warszawskiem, Łódzkim, Kieleckim, Lubelskim i Białostockim.

Nr. 29 z 1 kwietnia 1920 r.

174. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ustawy z dn. 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych na terenie b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Nr. 30 z 9 kwietnia 1920 r.

175. Ustawa z dn. 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiary.
176. Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie tymczasowego uregulowania ruchu tranzytowego i sąsiedzkiego między Polską a Niemcami.

Nr. 31 z 12 kwietnia 1920 r.

178. Ustawa z dn. 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.
181. Ustawa z dn. 26. 3. 1920 r. w sprawie zmiany artykułu 1 ustawy z dn. 27 stycznia 1920 r. w przedmiocie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonariuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych i zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand, oraz szkół wyższych.
182. Ustawa z dnia 25 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych.
184. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie tymczasowych zarządów Kas chorych, oraz kontroli szczegółowej nad gospodarką finansową Kas, które otrzymały zaliczki ze Skarbu Państwa na koszt ich organizacji.

Nr 32 z 15 kwietnia 1920 r.

188. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie Komisji Szacunkowej Głównej w Warszawie i Komisji Szacunkowych Miejskich na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Nr 33 z 20 kwietnia 1920 r.

194. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie uprzywilejowania ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.
195. Rozporządzenie Ministra Aproprowizacji w przedmiocie statystyki produkcji i spożycia ziemioplodów w gospodarstwach rolnych.

Nr 34 z 23 kwietnia 1920 r.

197. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ustawy z dn. 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej).

Nr 36 z 30 kwietnia 1920 r.

206. Rozporządzenie Ministra Aproprowizacji w przedmiocie zarządzenia przymusowego omłotu.
207. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wydawania paszportów zagranicznych i przepustek osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej.
208. Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządzeń wyjątkowych.
209. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporzą-

dzeń wydanych na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny.

Nr 38 z 13 maja 1920 r.

224. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy tymczasowej z dnia 19 grudnia 1919 r. o przyznaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa.

Nr 39 z 19 maja 1920 r.

237. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych, lub padłe skutkiem szczepień zarządzanych przez władze.

Nr 42 z 28 maja 1920 r.

249. Ustawa z dnia 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów na terenie b. Królestwa Kongresowego.

Nr 43 z 31 maja 1920 r.

260. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie zakresu działania Urzędu walki z lichwą i spekulacją.
261. Rozporządzenie Ministra Spraw Wew. i Ministra Aprowizacji w sprawie utworzenia Departamentów Aprowizacyjnych w Urzędach Wojewódzkich.
266. Rozporządzenie wykonawcze do dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji z dn. 25 stycznia 1919 r.

Nr 44 z 9 czerwca 1920 r.

272. Ustawa z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Nr 45 z 10 czerwca 1920 r.

275. i 276. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie ustalenia cennika skór surowych.
280. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zachowania nasion na obsławy jesienne żyta w roku 1920.
282. Rozporządzenie wykonawcze do Ustawy z dn. 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich.

Nr 46 z 14 czerwca 1920 r.

284. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych.

Nr 47 z 16 czerwca 1920 r.

289. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 ma-

ja 1920 r. w przedmiocie stosunku służbowego inżynierów drogowych.

290. Rozporządzenie Rady Ministrów normujące użytkowanie funduszu osadniczego, przeznaczonego do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy uchwały Sejmowej z dnia 19 grudnia 1919 r.

291. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany.

294. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz Robót Publicznych w przedmiocie Komisji Szacunkowej Głównej w Warszawie i Komisji Szacunkowych miejscowych na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Nr 49 z 22 czerwca 1920 r.

299. Ustawa z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

300. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

302. Rozporządzenie tymczasowe Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województwa Białostockiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Warszawskiego.

Nr 52 z 1 lipca 1920 r.

320. Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. o obywatelstwie państwa Polskiego.

Nr 55 z 15 lipca 1920 r.

341. Przepisy wykonawcze o stosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów, normującego użytkowanie funduszu osadniczego, przeznaczonego do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy ustawy Sejmowej z dnia 19 grudnia 1919 r.

343. Rozporządzenie Ministra Skarbu dotyczące wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w miastach.

345. Obwieszczenie w sprawie sprostowania ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Nr 56 z 15 lipca 1920 r.

346. Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów i przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 3 lipca 1919 r. o ochronie drobnych dzierżawców rolnych.

348. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/1.

Nr. 60 z 22 lipca 1920 r.

371. Ustawa z dn. 15 lipca 1920 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dn. 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

376. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie statystyki produkcji i spożycia ziemio-
plodów w gospodarstwach rolnych.

Nr. 61 z 24 lipca 1920 r.

388. Ustawa z dn. 14 lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami grożącymi państwu klęską powszechną.

390. Ustawa z dn. 14 lipca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia postanowień ustawy z dn. 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu jednego miljar-
da marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i Ziemi Wschodnich.

Nr. 62 z 27 lipca 1920 r.

404. Ustawa z dn. 19 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych/

405. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. zmieniająca art. 8 ustawy z dn. 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych, lub uszkodzonych skutkiem wojny.

Nr. 63. z dn. 28 lipca 1920 r.

421. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w sprawie wyłączenia uprawnienia wyłącznej sprzedaży produktów rolnych i ich przetworów z zakresu działania Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby.

422. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia terminów ochrony dla zwierzyny na terytorjum województwa: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego.

Nr. 64. z dn. 29 lipca 1920 r.

426. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic.

Nr. 65. z dn. 31 lipca 1920 r.

429. Ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszy państwowych.

Nr. 66. z dn. 2 sierpnia 1920 r.

437. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie ujednolinitenia na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym.

438. Ustawa z dn. 14 lipca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dn. 18 marca 1920 r. o wydzielaniu niezagospodarowanych użytków rolnych.

444. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnym w roku gospodarczym 1920 r.

Nr. 67. z dn. 4 sierpnia 1920 r.

443. Ustawa z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

455. Ustawa z dn. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.

Nr. 68. z dn. 5 sierpnia 1920 r.

459. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 70. z dn. 9 sierpnia 1920 r.

461. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich.

462. Ustawa z dn. 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

467. Ustawa z dn. 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokojowego podpisanego w Wersalu dn. 28 czerwca 1919 r.

468. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o tymczasowych środkach na sfinansowanie reformy rolnej.

474. Pzepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/1.

Nr. 71. z dn. 9 sierpnia 1920 r.

484. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie obrotu bydłem, trzodą chlewną, owcami, kozami, mięsem, mlekiem, jajami, drobiem i rybami.

Nr. 73. z dn. 11 sierpnia 1920 r.

498. Ustawa z dn. 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Nr. 74. z dn. 11 sierpnia 1920 r.

507. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dyjet i kosztów podróży funkcjonariuszy państwowych.

Nr. 75. z dn. 12 sierpnia 1920 r.

510. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 1920 r. o tymczasowym zaopatrzeniu

wdów i sierot po wojskowych wojska polskiego.

Nr. 76. z dn. 13 sierpnia 1920 r.

517. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent.

Nr. 77. z dn. 13 sierpnia 1920 r.

520. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu w sprawie przyznania państwowym funkcjonariuszom niższych stopni, zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14. Ustawy o uposażeniu urzędników państwowych i funkcjonariuszy niższych z dn. 13 lipca 1920 r.

521. Rozporządzenie Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat, względnie za trzechlecie, za studia wyższe i o dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszy państwowych.

Nr. 78. z dn. 18 sierpnia 1920 r.

524. Rozporządzenie Ministra Skarbu, zawierające przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Nr. 79. z dn. 20 sierpnia 1920 r.

534. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiołódów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Nr. 81. z dn. 24 sierpnia 1920 r.

542. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zmiany terminu płatności podatku od zysków wojennych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 82. z dn. 27 sierpnia 1920 r.

550. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 83. z dn. 28 sierpnia 1920 r.

557. Przepisy wykonawcze do ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Nr. 84. z dn. 1 września 1920 r.

563. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na ziemiołody odstawione na poczet kontyngentu.

Nr. 85. z dn. 7 września 1920 r.

567. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji Urzędów

Ziemskich.

Nr. 88 z dn. 15 września 1920 r.

579. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Skarbu, zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 3 lutego 1920 r. do ustawy z dn. 8 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe.

582. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie cen na ziemiołody odstawione na poczet kontyngentu w okresie od 15 września 1920 r. do 1 stycznia 1921 r.

Nr. 89 z dn. 21 września 1920 r.

583. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o przywróceniu praw majątkowych unitom.

585. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w lasach prywatnych na okres zimowy 1920/21 r.

586. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres pięcioletni od roku 1920/21 do 1924/25.

Nr. 91. z dn. 25 września 1920 r.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie kar za obrazę Naczelnika Państwa.

Nr. 92 z dn. 29 września 1920 r.

603. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie ulszczania podatków bezpośrednich.

Nr. 96. z dn. 14 października 1920 r.

635. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji uzupełniające rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obrotu ziemiołodami i przetworami pozostałymi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz państwa.

Nr. 97 z dn. 15 października 1920 r.

640. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ustawy z dn. 18 marca 1920 r. i z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków polnych na terenie b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

643. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie zmiany artykułu 10 przepisów wykonawczych do ustawy z dn. 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

Nr. 101. z dn. 31 października 1920r.

668. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 września 1920r. w przedmiocie spisu gospodarstw rolnych i leśnych powyżej 50 ha. ogólnego obszaru.
670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 października 1920 r. w przedmiocie uchylecia sądownictwa doraźnego.
674. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w okresie od dnia 2 listopada r. b. do dnia 2 lutego 1921 r.

Nr. 102. z dn. 6 listopada 1920r.

681. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zabezpieczenia dostawy zbóż jarych do siewu.

Nr. 103. z dn. 12 listopada 1920 r.

682. Ustawa z dnia 26 października 1920 r. w przedmiocie zmiany art. 18 ustawy z dnia 25 lipca 1920 r. w przedmiocie dóbr donacyjnych.

Nr. 107. z dn. 22 listopada 1920 r.

704. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie regulaminów Komitetów Likwidacyjnych.

Nr. 108 z dn. 25 listopada 1920 r.

707. Ustawa z dnia 4 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania spraw dobrowolnej, oraz przymusowej emigracji ludności.
711. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 października 1920r. w przedmiocie utworzenia kordonu sanitarno-policyjnego wzdłuż linii rzek Niemna, Świsłoczy, Narwi, Bugu i Zbrucza.

47.

W Monitorze Polskim.

Z dnia 12. 8. 1920. Nr. 181.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 25. 7. 1919 (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 401) o osobistych świadczeniach wojennych.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20. 7. 1920 r. w przedmiocie pociągania ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w sprawie utworzenia Powiatowych Urzędów Ziemskich, oraz powołania do życia Powiatowych i Gminnych Komisji Ziemskich.

Z dnia 13. 8. 1920. Nr. 182.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 11. 8. 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886 i 1885.

Z dnia 14. 8. 1920. Nr. 183.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20. 7. 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do częściowego przekazania władzy wykonawczej władzom wojskowym.

Z dnia 16. 8. 1920. Nr. 184.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznymi osób wojskowych.

Z dnia 17. 8. 1920. Nr. 185.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad majątkiem „Probstwo” we wsi Nowe, gmina Krośniewice, powiatu Kutnowskiego.

Z dnia 19. 8. 1920. Nr. 187.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27. 9. 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządzeń wyjątkowych.

Z dnia 20. 8. 1920. Nr. 188.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 20. 7. 1920 r. w przedmiocie Komisji dla spraw oszczędności państwowych.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu, określające termin czasowego zawieszenia cła od niektórych towarów.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wartości walut zagranicznych przy obliczaniu należitości stemplowych i bezpośrednich na obszarze b. zaboru austriackiego.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnym w roku gosp. 1920/21.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w okresie od 2/8 do 2/11 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studia wyższe i o dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszy państwowych.

Z dnia 23. 8. 1920. Nr. 190.

Instrukcja Ministra Zdrowia Publicznego dla państwowych władz administracyjnych II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie udzielania koncesji na zakładanie aptek.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6/8 1920 r. w przedmiocie powołania do życia Centralnej Komisji Ewakuacyjnej (C. K. E.).

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznymi

pracowników państwowych w stanie spoczynku.

Z dnia 26. 8. 1920. Nr. 193.

Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9/7 1920 o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

Instrukcja dla Komisji Apropowizacyjnych powiatowych, miejskich i gminnych.

Instrukcja dla Komisji Kontyngentowych.

Z dnia 27. 8. 1920. Nr. 194.

Rozporządzenie Ministra Skarbu o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Z dnia 28. 8. 1920. Nr. 195.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 11. 8. 1920 w przedmiocie zobowiązań pracodawców wobec robotników i pracowników, pełniących służbę czynną ochotniczą w wojsku polskim, oraz wobec ich rodzin.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych w przedmiocie uprawnień władz wojskowych w zakresie powoływania ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych, tudzież w zakresie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

Z dnia 1. 9. 1920. Nr. 198.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Z dnia 3. 9. 1920. Nr. 200.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie sekwestru zbiorników naftowych.

Z dnia 6. 9. 1920. Nr. 202.

Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5/6 1920 Dz. Ust. Nr. 70 w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

Z dnia 7. 9. 1920. Nr. 203.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 25. 8. 1920 o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 30. 7. 1920 w przedmiocie zastępstwa na urzędach opróżnionych z powodu wstąpienia odnośnych urzędników do wojska.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o zniesieniu sekwestru i ograniczeń wewnętrznego przewozu wosku ziemnego i cerezyny.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie opłat pobieranych przez urzędy miar za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach.

Rozporządzenie Ministra Apropowizacji w przedmiocie obrotu bydłem, trzodą chlewną, owcami, kozami, mięsem i przetworami mięsnymi, tłuszczami, masłem, mlekiem, jajami, drobiem i rybami.

Z dnia 9. 9. 1920 Nr. 204.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zasad przy ustalaniu odległości pomiędzy stacjami, służących do obliczania należności taryfowych za przewóz osób, bagażu, zwierząt i towarów.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych co do zawieszenia na kolejach okręgów: Warszawskiego, Radomskiego, Lwowskiego i Stanisławowskiego odpowiedzialności za całość przesyłek.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 11. 8. 1920 w przedmiocie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązków służby wojskowej.

Z dnia 13. 9. 1920 Nr. 207.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 6. 8. 1920 w przedmiocie upoważnienia Ministra Apropowizacji do wykonania rozporządzeń apropowizacyjnych związanych z prowadzeniem wojny.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wypłacania dotychczasowych emerytur, rent lub darów z łaski w podwójnej wysokości.

Z dnia 14. 9. 1920. Nr. 208.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznymi cywilnych funkcjonariuszy instytucji wojskowych.

Z dnia 15. 9. 1920. Nr. 209.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Apropowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwalniania od pozwoleń na przewóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów towarów.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6. 8. 1920 w przedmiocie poddania przestępstw, popełnionych przez urzędników z chęci zysku, — orzecznictwu sądów doraźnych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem b. dzielnicy Pruskiej w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Z dnia 16. 9. 1920. Nr. 210.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17. 6. 1920 r. w przedmiocie ustroju i czynności Oddziałów Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 17. 9. 1920. Nr. 211.

Uchwała Rady Ministrów o terminie rozpoczęcia czynności Prokuratury Generalnej na terytorjum b. dzielnicy pruskiej i o otwarciu Prokuratury Generalnej w Poznaniu.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6. 8. 1920 o podoficerach zawodowych.

Z dnia 18. 9. 1920. Nr. 212.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6. 8. 1920 w sprawie tymczasowych zmian dotyczących organizacji i zadań Policji Państwowej.

Z dnia 20. 9. 1920. Nr. 213.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 6. 8. 1920

w sprawie zmian ustawy z dnia 27. 5. 1919 (Dz. P. P. Nr. 43 poz. 308) o tymczasowym zaopatrzeniu wdów i sierót po wojskowych wojska polskiego.

Z dnia 21. 9. 1920. Nr. 214.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 7. 8. 1920 w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres pięcioletni od roku 1920/21 do 1924/25.

Z dnia 22. 9. 1920. Nr. 215.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w lasach prywatnych na okres zimowy 1920/21.

Z dnia 23. 9. 1920. Nr. 216.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 30. 7. 1920 w przedmiocie przymusowej służby w policji państwowej.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w wykonaniu ustawy z dnia 8. 6. 1920 Dz. U. Nr. 50 poz. 305 w przedmiocie wprowadzenia podatku od skrzynek depozytowych.

Z dnia 25. 9. 1920. Nr. 218.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6. 8. 1920 o odroczeniu niektórych terminów płatności.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 17. 9. 1920 w przedmiocie kar za obrazę Naczelnika Państwa.

Z dnia 27. 9. 1920. Nr. 219.

Rozporządzenie Ministra Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu w sprawie zniesienia cła w złocie od tkanin jedwabnych.

Z dnia 28. 9. 1920. Nr. 220.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd parostatkami Polskiej Żeglugi Państwowej pracowników państwowych.

Z dnia 1. 10. 1920. Nr. 223.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 17. 9. 1920 o nadzwyczajnej pomocy dla inwalidów wojskowych z własnej woli wstępujących do armji i ich rodzin.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zarządu państwowego nad dobrami arcyksięcia Fryderyka Habsburga, położonemi w części księstwa Cieszyńskiego, przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 5. 10. 1920. Nr. 226.

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 6. 7. 1920 o organizacji Urzędów Ziemskich.

Rozporządzenie Ministra Skarbu, zawierające przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Rozporządzenie o zniesieniu sekwestru na pozo-

stałe rodzaje włośia zwierzęcego, jako to: z królików, zajęcy, krów, cieląt i t. p.

Z dnia 6. 10. 1920. Nr. 227.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 18. 8. 1920 w przedmiocie zmiany terminów płatności podatku od zysków wojennych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Rozporządzenie Ministra Skarbu o organizacji Urzędu Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń.

Z dnia 7. 10. 1920. Nr. 228.

Rozporządzenie Ministra Skarbu, zawieszające przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Z dnia 8. 10. 1920. Nr. 229.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie ustalenia ceny ropy i przetworów naftowych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9. 9. 1920. w przedmiocie przeprowadzenia 4% państwowej pożyczki premjowej.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie dziennego wynagrodzenia lekarzy, lekarek, rygorozantów i rygorozantek medycyny, tudzież osób posiadających wykształcenie sanitarne, powołanych do osobistych świadczeń wojennych.

Z dnia 9. 10. 1920. Nr. 230.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie cen za naczynia na wydawane z aptek lekarstwa.

Z dnia 11. 10. 1920. Nr. 231.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14. 9. 1920 w sprawie powołania komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25. 8. 1920 w przedmiocie przedłużenia czasu pracy w zakładach pracujących dla potrzeb armji.

Z dnia 12. 10. 1920. Nr. 232.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 18. 8. 1920 w przedmiocie obostrzenia kar za przestępstwa osób wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego.

Rozporządzenie w przedmiocie zmiany tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe.

Rozporządzenie w przedmiocie zmiany ogólnych przepisów dla specjalnych kas poborowych i specjalnych poborców.

Rozporządzenie Ministra Koleji Żelaznych w sprawie zamknięcia dla wyładunku trzody chlewnej podmiejskich stacji: Wawer, Falenica, Otwock, Celestynów, Pilawa i Garwolin, położonych w granicach Dyrekcji Koleji Państwowych w Warszawie.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Koleji Żelaznych i Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy o kolejach w czasie wojny.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Skarbu, Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie wynagrodzenia lekarzy, dentystów i lekarek dentystek, powołanych do osobistych świadczeń wojennych.

Z dnia 14. 10. 1920. Nr. 234.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Z dnia 15. 10. 1920. Nr. 235.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra b. dzielnicy pruskiej w sprawie mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 25. 7. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 401) o osobistych świadczeniach wojennych.

Z dnia 16. 10. 1920. Nr. 236.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami pozostałymi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz państwa.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji uzupełniające rozporządzenie z dnia 18. 8. 1920 (Dz. U. Nr. 81 poz. 548) w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami pozostałymi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz państwa.

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie przedłużenia terminu, wskazanego w rozporządzeniu, ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr. 177.

Z dnia 19. 10. 1920. Nr. 237.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 11. 8. 1920 o ustanowieniu Krzyża Walecznych.

Z dnia 20. 10. 1920. Nr. 238.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4. 10. 1920 o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkach za kierownictwo dla urzędników państwowych.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 14. 7. 1920 w przedmiocie ustanowienia odznaki honorowej dla oficerów (równorzędnych) i szeregowych za czas pobytu na froncie.

Z dnia 21. 10. 1920. Nr. 239.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 11. 8. 1920 o utworzeniu Trybunału Państwa.

Z dnia 23. 10. 1920. Nr. 241.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 18. 8. 1920 o zawieszeniu postępowania sądowego w sprawach cywilnych przeciw osobom pozostającym w służbie czynnej wojska polskiego.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 18. 8. 1920 o utworzeniu Nadzwyczajnego Sądu Wojskowego dla spraw o przestępstwa oficerów i urzędników wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego.

Rozporządzenie Nadzwyczajnego Komisarza do

spraw walki z epidemiami w przedmiocie utworzenia kordonu sanitarnego wobec niebezpieczeństwa zawleczenia cholery.

Z dnia 25. 10. 1920. Nr. 242.

Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 16. 7. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 528) o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych dotyczące ograniczenia zużycia prądu elektrycznego.

Z dnia 26. 10. 1920. Nr. 243.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16. 8. 1920 w przedmiocie poddania sądownictwu doraźnemu przestępstw popełnionych z chęci zysku przez urzędników.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20. 9. 1920 w przedmiocie ograniczenia własności sądów wojskowych.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie ustanowienia cen maksymalnych za przemiał ziemiopłodów.

Z dnia 28. 10. 1920. Nr. 245.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Skarbu o ustanowieniu zarządu państwowego nad rosyjskimi towarzystwami ubezpieczeń, prowadzącymi działy życiowe.

Z dnia 2. 11. 1920. Nr. 248.

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 17. 9. 1920 w przedmiocie ulżenia podatków bezpośrednich.

Rozporządzenie Ministra Skarbu Przemysłu i Handlu w sprawie zniesienia cła w złocie od esencji i eterów owocowych.

48.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Nr 3 z dnia 16 lutego 1920 r.

807. Okólnik (761) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 21 listopada 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie uproszczenia sposobu zestawiania sprawozdań sytuacyjnych.

808. Okólnik (780) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie przedkładania sprawozdań o stanie bezpieczeństwa w powiecie do Sekcji III Bezpieczeństwa Publicznego i Prasy — Wydział B. B.

Nr 4 z dnia 6 marca 1920 r.

812. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 16 stycznia 1920 r. w przedmiocie dyjet i kosztów podróży dla funkcjonariuszy państwowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.

815. Okólnik (714) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 października 1919 r. do wszy-

stkich Starostów w sprawie remontów i instalacji lokali Starostów.

816. Okólnik (781) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1919 r. do wszystkich przewodniczących Wydziałów powiatowych w sprawie dyjet Starostów.

№ 5 z dn. 16 marca 1920 r.

831. Przepisy dotyczące umundurowania i uzbrojenia Policji Państwowej wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 2 marca 1920 r. na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej (Dz. P. P. P. № 61 poz. 363).

832. Okólnik (846) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 stycznia 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i wszystkich urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie reorganizacji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

833. Okólnik (877) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i wszystkich urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie podziału czynności w zreorganizowanych Wydziałach Ministerstwa.

834. Okólnik (887) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 stycznia 1920 r. do wszystkich Starostów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawy i Łodzi, oraz Naczelnika Policji Państwowej w Lublinie w sprawie mostów i dróg drewnianych.

835. Okólnik (889) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1920 r. do wszystkich Starostów i Komisarzy rządowych w Warszawie i Łodzi w sprawie przedłużenia godzin urzędowych przy władzach administracyjnych I i II instancji.

№ 6. z dn. 6 kwietnia 1920 r.

844. Okólnik (565) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 4 października 1919 r. do przewodniczących Wydziałów powiatowych, prezydentów miast w sprawie przejęcia przez gminy miejskie lub powiatowe Związki Komunalne od powiatowych Rad Dobroczynności Publicznej działu sanitarnego wraz z całym majątkiem.

845. Okólnik (684) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 października 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie rejestracji związków zawodowych.

846. Okólnik (732) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 listopada 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie zwolnienia od poboru koni służby leśnej.

847. Okólnik (769) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 24. listopada 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie uzgodnienia stanu osobowego Starostw z budżetem i postępowania przy przedkładaniu wniosków o nominacje urzędników.

848. Okólnik (782) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 3 grudnia 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie współdziałania ze Spółką Akcyjną Skupu i Sprzedaży Skór Surowych i Garbników w Warszawie.

849. Okólnik (806) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 10 grudnia 1919 r. do wszystkich przewodniczących Wydziałów powiatowych w sprawie dozorów kościelnych.

850. Okólnik (813) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 9. 12. 1919 r. do wszystkich Starostów, Komisarzy Rządowych w Warszawie i Łodzi, oraz Naczelnika Policji Państwowej w Lublinie w sprawie karania przekroczeń rozporządzenia w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe.

852. Okólnik (807) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 10 grudnia 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie udzielania Starostom ryczałtu do wyrachowania się, na wydatki biurowe.

854. Okólnik (836) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 24 grudnia 1919 r. do wszystkich Starostów, Komisarzy Rządu m. st. Warszawy i Łodzi, oraz Komendanta Policji Państwowej w Lublinie w sprawie karania za nielegalne przechowywanie broni palnej i materiałów wybuchowych.

855. Okólnik (841) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 grudnia 1919 r. do wszystkich Starostów, Komisarzy Rządu m. st. Warszawy i m. Łodzi, oraz Policji Komunalnej w Lublinie w sprawie prowadzenia ksiąg meldunkowych przez Urzędy gminne dla osób wojskowych.

Inne Okólniki

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Okólnik (18) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 31 stycznia 1920 r. do wszystkich Starostów, Komisarza Rządowego w Łodzi i Komendanta Policji w Lublinie w sprawie uruchomienia Województw.

Okólnik (20) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 31 stycznia 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie przekazania Województwom Inwentarzy Starostw.

Okólnik (43) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 lutego 1920 r. do wszystkich Starostów, Komisarza Rządowego w Łodzi i Komendanta Policji w Lublinie w sprawie korespondencji z władzami centralnymi.

Okólnik (47) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14 lutego 1920 r. do Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawy i Komendy Głównej Policji Państwowej w sprawie wzajemnego stosunku Starostów i Policji.

Okólnik (51) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 17 lutego 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów, Komendy Głównej Policji i Wojewodów w sprawie legalizacji stronnictw politycznych.

Okólnik (74) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 2 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w przedmiocie sprawniejszego załatwiania przez urzędy gminne poleceń władz sądowych.

Okólnik (82) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie ograniczenia używania podwód na czas robót wlośenych rolnych.

Okólnik (87) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie przepisów rachunkowych i kasowych.

Okólnik (90) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 marca 1920 do wszystkich Wojewodów w sprawie opodatkowania się ciał samorządowych na cele ogólnonarodowe.

Okólnik (93) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie rocznych sprawozdań sytuacyjnych Starostów.

Okólnik (101) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 marca 1920 do wszystkich Wojewodów w sprawie współdziałania władz administracyjnych w wykonaniu ugody rolnej z dn. 24 lutego 1920 r.

Okólnik (116) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów i Głównej Komendy Policji w sprawie kosztów podróży urzędników przeniesionych na własną prośbę.

Okólnik (121) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie okręgowych związków młodzieży wiejskiej.

Okólnik (128) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie nominacji „ad personam”.

(Okólnik (132) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie korespondencji zwykłej i polecanej.

(Okólnik (135) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 27 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie powiatowych Komisji Zapomogowych.

Okólnik (140) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie podziału administracyjnego i opracowania projektu nowego podziału na gminy.

Okólnik (154) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie podań i prośb o zmianę orzeczeń prawomocnych.

Okólnik (155) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 11 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie sposobu przedkładania rachunków przez Województwa i Starostwa.

Okólnik (157) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 maja 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w M. S. W. w sprawie zniesienia Wydziału Komunalnych Kas Oszczędności.

Okólnik (160) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie utworzenia powiatowych funduszy pomocy rolnikom, właścicielom koni.

Okólnik (164) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 maja 1920 do wszystkich Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie preliminarza budżetowego w okręgach wojewódzkich na okres od 3 stycznia do 31 grudnia 1920 r.

Okólnik (165) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 maja 1920 r. do Ministerstw Aprowizacji, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu, Sztuki i Kultury, Zdrowia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie przyjazdu wyższych funkcjonariuszy państwowych do powiatów.

Okólnik (166) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 20 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie powiększenia taborów powiatowych i utworzenia wojewódzkich.

Okólnik (179) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 27 maja 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie przeznaczenia grzywien administracyjnych.

Okólnik (189) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 2 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przechowywania skonfiskowanej broni.

Okólnik (197) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 9 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie podziału czynności w kancelariach Starostw.

Okólnik (104) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 24 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu na Małopolskę i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zarządzeń celem przeciwdziałania niedozwolonemu przywozowi towarów z zagranicy do Polski.

Okólnik (105) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie bezpośredniego wydawania poleceń Urzędowi gminnym przez organa Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Okólnik (208) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 16 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Głównego Komendanta Policji w sprawie wydawania biletów jazdy urzędnikom państwowym.

Okólnik (209) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 16 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie księgowania

wpływów z kar i sum uzyskanych ze sprzedaży skonfiskowanych towarów.

Okólnik (263) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 21 lipca 1920 r. do wszystkich Wojewodów oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie Komisji Zapomogowych.

Okólnik (267) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 21 lipca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie wydawania pozwoleń na otwieranie zakładów widowiskowych i rozrywkowych.

Okólnik (268) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 23 lipca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie stosunku prawnego pracowników komunalnych do powiatowych Związków Samorządowych.

Okólnik (269) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 lipca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie drukowania i publikowania w Starostwach obwieszczeń.

Okólnik (281) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 lipca 1920 r. do Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, oraz Prezesa „Wzajemnych Ubezpieczeń Budowli od Ognia” w sprawie legitymacji dla urzędników niestabilizowanych (nieetatowych).

Okólnik (315) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 23 sierpnia 1920 r. do Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie reorganizacji władz centralnych.

Okólnik (320) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych i kosztów przeniesienia.

Okólnik (321) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 sierpnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie rejestracji udających się za granicę obywateli polskich.

Okólnik (338) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie skarbowości gmin miejskich.

Okólnik (195) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 9 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie stosowania ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek.

Okólnik (220) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 24 czerwca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie podwyższenia norm podatków komunalnych.

Okólnik (350) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 września 1920 r. do wszystkich Wojewodów w

sprawie zmian w skarbowości komunalnej w związku z nowymi ustawami o podatkach państwowych.

Okólnik (355) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 października 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie orzecznictwa administracyjno-karnego w sprawach sanitarnych.

Okólnik (360) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 października 1920 r. do wszystkich Wojewodów, oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie ścigania nieprawomocnych grzywn.

Okólnik (364) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 21 października 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie stosowania klasyfikacji gruntów przy rozkładzie podatków i składek w gminach.

Okólnik (369) Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 25 października 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie utrudniania działalności Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich przez władze miejscowe.

VIII.

Obwieszczenia i Komunikaty Instytucji prywatnych.

49.

Ogłoszenie.

Poniżej umieszczone pismo Komisji Organizacyjnej Związku kooperatyw pracowników państwowych i komunalnych podaje się do wiadomości publicznej, by tak istniejące, jak i tworzące się kooperatywy, o których niżej mowa, w dobrze zrozumianym własnym interesie uczyniły zadość w dalszym ciągu wyrażonym życzeniom.

Redakcja.

Komisja Organizacyjna ZWIAZKU KOOPERATYW

Pracowników Państwowych i Komunalnych

Warszawa, Chłodna 29.

Do

Zarządów Kooperatyw

Pracowników Państwowych

Województwa Białostockiego.

Z inicjatywy kooperatywy urzędników państwowych w Warszawie odbyło się zebranie Koła Delegatów warszawskich stowarzyszeń urzędników państwowych i komunalnych, na którym postanowiono utworzyć Związek Kooperatyw Urzędniczych.—

Związek ten będzie miał za zadanie skoordynowanie wysiłków w celu zaspokojenia potrzeb pracowników państwowych i komunalnych, a w pierwszym rzędzie: 1) założenie hurtowni celem umożliwienia nabywania towarów bezpośrednio od wytwórców lub wprost z zagra-

nicy z pominięciem zbytecznych pośredników; 2) finansowanie zakupów przekraczających zdolności nabywcze pojedynczych kooperatyw; 3) uzupełnianie, względnie przejęcie czynności urzędu Z. P. P.; 4) prowadzenie własnych wytwórni w miarę możliwości e. c. t.—Ponadto obok zadań gospodarczych w zakres działalności Związku wchodzić będzie: 1) zastępstwo i obrona interesów poszczególnych kooperatyw wobec rządu i instytucji społecznych; 2) nadzór i kontrola nad działalnością ogólną i rachunkową stowarzyszeń; 3) propaganda współdziałalności jako formy samopomocy społecznej.

Na zebraniu powyższem wybrano Komisję Organizacyjną w składzie: Chrzanowskiego Aleksę Wiktora, Fijałkowskiego Stefana, Gierlickiego Władysława, Mrozowskiego Bolesława, Szulca Henryka, Warmuskiego Stanisława i Wohla Hipolita, — z poleceniem opracowania statutu i zwołania delegatów stowarzyszeń urzędniczych z b. zaboru rosyjskiego.

Zjazd będzie miał na celu przyjęcie statutu i wybór władz przyszłego Związku.—Odbędzie się on w Warszawie w lutym r. b.—Termin i szczegółowy porządek obrad ogłoszonym będzie później.

Dla ustalenia ilości delegatów, przygotowania miejsc i. t. d., Kom. Org. uprasza o niezwłoczne (najdalej do 25 stycznia r. b.) dostarczenie pod wskazanym wyżej adresem załączonych odwrotnie danych.

Warszawa, dn. 5 stycznia 1920 r.

Za Komisję Organizacyjną

Kierownik Sekretariatu

(—) podpis nieczytelny.

Kwestjonariusz,

który należy wypełnić i pod wskazanym adresem przesłać.

Data.....

1. Siedziba i nazwa Stowarzyszenia.....
2. Czy stowarzyszenie zamknięte, to jest czy należą doń tylko pracownicy państwowi względnie komunalni, czy też należą również i wszyscy obywatele państwa Polskiego?.....
3. Data założenia stowarzyszenia.....
4. Przez jaką władzę i kiedy stow. zarejestrowano?.....
5. Liczba członków na 1 stycznia 1921 r.
6. Wysokość pierwotnego udziału względnie obecnego?.....
7. Suma kapitału udziałowego na 1 stycznia 1921 r.
8. Bilans na 1 stycznia 1921 r. (w razie niemożności krótkie, w zarysach najogólniejszych sprawozdanie ogólne i kasowe) wykonać uprasza się na oddzielnym załączniku.....
9. Czy stow. korzysta z zapomogi lub kredytu rządowego lub komunalnego i na jakich warunkach?.....
10. Czy stow. obok handlowej prowadzi pracę kulturalno-społeczną?.....
11. Czy stow. uważa zawiązanie Związku za pożądane. Jeżeli nie to dlaczego?.....
12. Czy stow. może dołączyć do ankiety odpis statutu?.....

